Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 548
Marți 28 Iulie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Muncă rodnică pe ogoare

Gospodăriile colective din regiunea Constanța acordă o deosebită atenție dezvoltării acelor sectoare de producție care le aduc venituri mari, între care și cel viticol. Colectiviștii din satul Cuza Vodă, raionul Medgidia, de pildă, au plantat cu vie 53 de hectare. In aceste zile, munca se desfășoară cu intensitate și în acest important sector de producție.

La G.A.S. Secuieni-Roman

La gospodăria de stat Secuieni, raionul Roman, recoltatul celor 157 de ha cu orz de toamnă s-a terminat. Media producției obținute la orz este de 2.560 de kg. la ha. Pe o parcelă de 12 ha de la secția Bîrjoneni, s-au recoltat chiar cîte 3.900 de kg la ha. Orzul necesar pentru sămînță a fost depozitat în magazia gospodăriei, iar celălalt a fost predat la baza de recepție.

Zilele trecute, a început și recoltatul grîului pe 1.000 de ha. Intreaga cantitate de grîu recoltată pînă în prezent a fost predată la baza de recepție. Predările de grîu se fac ritmic, paralel cu recoltatul.

La recoltatul păioaselor se folosesc 20 combine, care sînt conduse de mecanizatorii cei mai pricepuți din gospodărie. Dintre aceștia pînă acum s-au evidențiat depășindu-și norma zilnică cu 17—20 la sută Lungu Gheorghe, Pintilie Dumitru, Cumb Ioan.

Odată cu recoltatul păioaselor a început și recoltatul mazărij care s-a și terminat pe întreaga suprafață de 30 de ha. Imediat ce mazărea a fost transportată la arie, cele 30 de ha au fost arate în scopul însămînțării cu plante furajere.

ELENA IBRIAN
corespondent

Au terminat recoltatul grîului

Mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat „Nicolae Bălcescu", raionul Medgidia, îndrumați în permanență de organizația de partid și de conducere, au obținut succese frumoase în campania de recoltare a grîului. Munca fiind bine organizată, s-a reușit să se termine recoltatul acestei culturi în 7 zile. De pe cele 2.900 ha. cu grîu, s-a obținut o producție medie la hectar de 1.700 kg. (față de 1.400 kg planificate), iar de pe o parcelă de 64 ha, 2.750 de kg la hectar.

Vreți să aflați fruntașii? Iată-i: comunistul Căpușanu Ion, combiner de frunte care zilnic a realizat între 20.000—22.000 kg grîu, Dragu Ion și alții.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

Inainte de termen

Datorită muncii de lămurire dusă de către organizația de partid și sfatul popular, țăranii muncitori din comuna Smeeni, raionul Buzău, au reușit să termine recoltatul întregii suprafețe cu păioase cu 10 zile înainte de termen.

Incepînd cu data de 13 iulie cele 4 batoze funcționează din plin, avînd organizate pichetele de incendiu și toate materialele pompieristice.

Printre primele unități care au treierat a fost și întovărășirea agricolă „11 Iunie" care a luat chitanța nr. 1 pe comună la predarea cerealelor contractate.

C. BERESCU
corespondent

Recoltează fînurile cultivate

In regiunea Cluj se apropie de sfîrșit recoltarea fînurilor cultivate. In raioanele Huedin, Bistrița, Năsăud, Turda și altele, gospodăriile agricole de stat au obținut producții de trifoi, lucernă și borceag, cu 500—600 kg. la ha mai mari decît în anul trecut. In gospodăriile agricole de stat recoltarea fînurilor cultivate s-a făcut cu mijloace mecanice pe o suprafață de circa 14.000 de ha.

In regiunea Cluj, a început de curînd și cositul fînețelor naturale.

Amenajează pășunile

In prezent, în raionul Codlea se duce o muncă susținută pentru ameliorarea pășunilor prin defrișarea de arborete, desecări, distrugeri de mușuroaie înțelenite, aplicarea de îngrășăminte naturale și chimice, amendamente etc.

Anul acesta, se vor îngrășa cu îngrășăminte chimice cca 200 ha; în plus se vor mai executa lucrări de nivelare și grăpare a pășunilor pe o suprafață de cca 4.500 ha, defrișări de arborete pe o suprafață de 500 ha, îngrășarea prin tîrlire a unei suprafețe de 400 de ha etc.

MUSCOIU NICOLAE
corespondent

2.000 kg. grîu la hectar

Membrii colectiviști și întovărășiți din comuna Deleni, raionul Vaslui, dau zor muncilor de recoltare. Astfel, în decurs de 6 zile ei au recoltat peste 300 de ha. cu orz și grîu, din cele 600 ha. însămînțate pe întreaga comună.

In același timp se cară snopi la cele 4 arii care au fost din timp amenajate, începîndu-se treierișul. Pînă în prezent, producția medie pe comună este de 2.000 de kg. pe ha.

Membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" și „Victoria Socialismului" au terminat primii pe comună secerișul păioaselor. Pînă la 23 August treierișul va fi terminat pe întreaga comună.

VASILIU VICTOR
corespondent

Sînt forțe suficiente ca întîrzierea să fie lichidată

Cum se desfășoară treierișul și arăturile în raionul Olteni, regiunea București

De-a lungul comunelor pe care le-am străbătut în ziua de 24 iulie, înspre S.M.T. Orbeasca și în sens opus, spre S.M.T. Tătărăști din raionul Olteni, n-am întîlnit decît puține locuri unde grîul să nu fi fost ridicat de pe miriști. Așadar, în ce privește recoltatul, oamenii au muncit cu vrednicie și în acest raion al regiunii București. Ceva mai mult, unele gospodării colective ca cele din Negreni sau Necșești, au transportat îndată după recoltare snopii de grîu la arie și — organizîndu-și bine munca, au terminat treierișul grîului, încă de la 22 iulie. In întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, numeroși mecanizatori se străduiesc să treiere cu batozele pe care le supraveghează cantități cu mult mai mari de grîne decît normele zilnice prevăzute. Tractoristul Șerban Nicolae, de pildă, din brigada I-a de la S.M.T. Orbeasca, care i-a mobilizat pe colectiviști să facă alimentarea cu snopi pe ambele părți ale batozei, treieră la gospodăria colectivă din Lăceni 30.000 kg grîu; tractoriștii Mocanu Ilie și Căldăraru Gheorghe din brigada a III-a de la S.M.T. Tătărăști treieră la ariile din comuna Brătășani 27—29.000 kg grîu zilnic.

Printre suprafețele întinse, cultivate cu porumb în raion, am văzut în unele sate și miriști arate. In comuna Rădoești, de exemplu, au fost arate peste 300 de ha, în comunele Licuriciu și Necșești aproape 200 de ha, o parte din aceste terenuri fiind și însămînțate cu plante furajere.

Toate cele de mai sus sînt lucruri de laudă. Din păcate însă, nu se poate vorbi la fel despre mersul treierișului și arăturilor adînci, atunci cînd cercetezi cifrele din registrele secției agricole raionale, care oglindesc situația lucrărilor din întregul raion. Faptul că din 25.193 de ha cu păioase, n-au fost treierate pînă zilele trecute decît 7.800 ha, iar din planul de 27.025 ha pe care trebuie să se facă arături de vară, această lucrare nu s-a executat decît pe 1900 de ha, dovedește că forța de muncă și îndeosebi mijloacele mecanizate nu sînt folosite nici pe departe cu întreaga lor capacitate de lucru.

Cînd batozele stau...

Principala cauză care duce la obținerea unor randamente încă mici la treieriș o constituie slaba organizare a muncii pe arii. In comune cum sînt Frăsinet, Gărăgău, Orbeasca, Scurtu sau Tătărăștii de sus, batozele stau fără să lucreze uneori, ceasuri de-a rîndul. Ele nu sînt alimentate continuu cu snopi, deoarece organizarea cetelor lasă de dorit. De asemenea, numai la puține arii se alimentează batozele pe ambele părți. Unii tehnicieni agronomi nu contribuie la îndrumarea țăranilor muncitori, spre a le arăta cît e de necesar ca batozele să funcționeze continuu, și în acest scop să respecte ordinea stabilită la treieriș. Așa stau lucrurile în comuna Tătărăștii de jos (tehnician Pena Duță) sau în comuna Licuriciu (tehnician Burcica Procopie) unde abia se treieră zilnic 8—9.000 kg. de cereale în loc de cel puțin 14.500 kg. cît e norma zilnică a unei batoze „Vasile Roaită".

Dar combinele?

In raionul Olteni un ajutor substanțial l-ar putea da în scopul grăbirii treierișului și cele 24 de combine de la gospodăriile de stat Frăsinet și Deparați, care au terminat de mult recoltatul păioaselor proprii. Dar nu toate aceste mașini sînt folosite. In vreme ce gospodăria de stat Deparați a repartizat cele 10 combine ale sale în teren, spre a sprijini treierișul la gospodăriile colective din comunele Scurtu, Talpa, Tătărăștii Gărăgău și Necșești — gospodăria de stat Frăsinet n-a trimis în teren decît trei combine din cele 14 cu care este dotată. Se pune întrebarea: n-are aceeași datorie patriotică și conducerea gospodăriei de stat Frăsinet, ca în aceste zile, cînd grîul stă strîns în clăi pe cîmp, să ajute din plin la treieriș? Doară în această privință, există îndrumări precise date chiar de către Trustul Gostat București.

Cauze și „efecte"

Arătam mai sus că și în ce privește arăturile de vară, raionul Olteni este mult rămas în urmă. In raion, există 93 de tractoare și 3.300 de atelaje. Cu această forță de muncă s-ar putea executa zilnic arături pe 1.250 de ha. Comparînd, însă, rezultatele obținute, de pildă, în zilele de 22 și 23 iulie, am putut constata că nu s-au arat zilnic decît 200 de ha. Nu e de mirare că în cele mai multe comune din raion miriștile stau nearate (în comuna Gălăteni din 2.371 ha s-au arat de abia 50 ha; în comuna Necșești din 1.777 ha numai 176 de ha; la Olteni — unde e și sediul raionului, din 1.416 ha abia 107 ha etc).

De altfel, un prost exemplu îl dau în această privință înseși gospodăriile de stat care, terminînd recoltatul, ar putea realiza acum procente însemnate la arături. Dar pînă zilele trecute, la gospodăria de stat Frăsinet nu s-au arat decît 220 de ha din cele 800 ha prevăzute, iar la gospodăria de stat Deparați numai 275 ha din cele 1.200 ha prevăzute în plan. Argumentul că un număr de tractoare acționează combinele repartizate la gospodăriile colective, nu poate justi-

(Continuare în pag. a 3-a)

Noi gospodării colective

Scrisori către redacție: gînduri, bucurii, preocupări și realizări ale celor ce muncesc cu drag pe ogoare. Multe scrisori cuprind vești despre faptul că țăranii muncitori din unele sate și comune au terminat recoltatul păioaselor sau că sînt pe sfîrșite cu această lucrare, că pretutindeni în țară muncitorii ogoarelor întîmpină cea de-a 15-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist cu noi și însemnate realizări. Altele arată că țăranii muncitori din diferite regiuni ale țării, convingîndu-se că drumul belșugului și al bunei stări este gospodăria colectivă, întîmpină ziua de 23 August prin formarea de noi gospodării agricole colective. Oamenii aceștia au auzit și au văzut cum în gospodăria colectivă munca este plină de roade. Ei au înțeles că locul lor este acolo, în marea familie a colectiviștilor. Bunăoară, nu rareori țăranii muncitori din comuna Puieștii de sus, raionul Rîmnicu Sărat, au mers și au vizitat gospodăriile colective din Nicolești, Măcrina, Știubei și Fotin înființate de multă vreme. Văzînd veniturile pe care le obțin colectiviștii, cei din Puieștii de sus au pus și ei bazele unei gospodării colective. Astfel, în ziua de 12 iulie 1959, 174 familii și-au strîns laolaltă 643 ha teren, inventarul viu și mort, formînd gospodăria colectivă „Drumul belșugului".

La fel, numeroși țărani muncitori din comuna Rădești, raionul Olteni, au făcut cereri pentru a întemeia și ei o gospodărie colectivă. Zamfirescu Gh. Tudor Prepeliță, Ion Catană, Nicolae Iliescu și alții al căror număr este pînă acum de 100, cu o suprafață însemnată de teren, vor ca pînă la 23 August să inaugureze gospodăria.

★

— A doua comună pe raion cu agricultura complet colectivizată. Așa își începe scrisoarea tov. Ion Bolia, din Bogdănița, raionul Bîrlad. Recoltele bogate obținute de membrii gospodăriei colective de aici, (ca cele de grîu, care în acest an trec de 2.000 kg la ha) au făcut ca toți țăranii muncitori din această comună să intre în rîndurile colectiviștilor. Tot satul: 723 familii, cu o suprafață de 1.750 ha teren, este cuprins acum în gospodărie.

Altă scrisoare, altă veste bună: noi membri au primit în gospodăria lor și colectiviștii din comuna Smeeni, raionul Buzău. In ziua de 12 iulie au fost aprobate de adunarea generală a colectiviștilor încă 102 cereri de înscriere în gospodărie. Noii înscriși au adus în gospodăria colectivă, pe lîngă inventarul viu și mort peste 300 de ha teren.

Scrisori către redacție: gînduri bucurii, preocupări și realizări ale celor ce muncesc cu drag pe ogoare.

GH. I.

În cinstea măreței sărbători

Prind viață sarcinile trasate de partid

Ne străduim să dobîndim cît mai de seamă economii

Anul trecut, stațiunea noastră de mașini și tractoare, pe lîngă faptul că a îndeplinit planul de producție în procent de 117,90 la sută, a dobîndit și economii la carburanți și piese de schimb în valoare de 922.000 lei. In acest fel, prețul de cost al hantrului a putut fi redus la 98 de lei, față de 114 lei cît era planificat.

Mecanizatorii noștri au muncit cu vrednicie și în primăvara acestui an, cînd planul de producție a fost îndeplinit în procent de 123,22 la sută. Hotărîți să întîmpine măreața zi de 23 August cu succese cît mai importante în producție și ca urmare a Hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie, ei și-au luat angajamentul în cadrul celor 16 grupe sindicale din stațiune, să obțină alte realizări importante. Din capul locului trebuie subliniat că în primul semestru al anului tractoriștii au și dobîndit o economie de 300.000 de lei, dintre care 200.000 de lei prin evitarea reparațiilor planificate — datorită unei îngrijiri exemplare a tractoarelor — și 100.000 de lei la carburanți. Numai brigada a doua care lucrează la gospodăria agricolă colectivă din Hălchiu, condusă de tov. Reipp Willi, a realizat o economie de 3.704 kg de motorină, iar brigada a opta care lucrează la gospodăria colectivă din Codlea, condusă de tov. Soveja Jenică, o economie de peste 5.600 kg de motorină.

In perioada pregătirii utilajului pentru campania de vară, în întrecerea socialistă pentru realizări cît mai importante în cinstea zilei de 23 August, S.M.T.-Hărman a realizat și alte economii de seamă de materiale și piese de schimb.

Cum anume au fost realizate economiile? Comitetul nostru sindical a desfășurat o susținută muncă de mobilizare a mecanizatorilor pentru a recondiționa cît mai multe piese de

DUCK PETRE
președintele comitetului de întreprindere de la S.M.T.-Hărman, regiunea Stalin

(Continuare în pag. 2-a)

In întrecere

In cinstea zilei de 23 August muncitorii centrului mecanic Tulcea și-au luat angajamentul de a da economii peste plan 240.000 lei. Economiile le vor obține la materiale, recondiționări de piese, colectări de fier vechi și altele.

In cadrul acestei acțiuni comunistul Panfil Mihai, turnător, a chemat la întrecere pe toți muncitorii din această unitate spre a depăși sarcina de plan cu 15 la sută și a face economii la fontă, cocs, combustibil, energie electrică cu cîte 10 la sută.

MARIOARA ȚUȚUIANU
corespondent

★

Tineretul din brigăzile utemiste de muncă patriotică din satele Piatra, Sibioara și Oituz din raionul Medgidia, obțin noi succese în muncă în cinstea marii sărbători a eliberării țării noastre. Astfel, tinerii din aceste brigăzi au transportat 1.600 m.c. de piatră pe șosele și au săpat 180 m de șanț.

De asemenea, în gospodăriile agricole colective ei au transportat și împrăștiat voluntar peste 600 de tone de îngrășăminte naturale și au prășit — tot voluntar — 24 de ha cu porumb și floarea-soarelui.

Economiile realizate de aceste brigăzi se ridică la peste 350.000 de lei.

Mai multe produse pe piață

Barbu Păun, bărbat scund și subțirel, își scoase pălăria și-o învîrti de cîteva ori deasupra capului, în timp ce motorul care mîna pompa pe malul Ciorogîrlei amuți și apa de pe șanțuri se domoli, și apoi se opri.

— Nu mai uzi, Barbule? îl întrebă brigadierul legumicol — Andrei Gheorghe.

— Aici la Rancea am terminat, brigadierule, trecem la izlaz, numai că n-o să mai fie nevoie, răspunse Barbu, arătînd cerul.

Spre miază-noapte, un fulger ce se întinse ca un șarpe, scăpără printre nori; un tunet puternic umplu văzduhul, grăbind venirea ploii.

Fie de aici, de jos, din pîrîul leneș care curge prin apropiere, fie de sus, din nori, pentru grădinari apa e binevenită; colectiviștii din Vîrteju, raionul Domnești, regiunea București și-au asigurat-o mai întîi pe cea care-i la îndemîna lor, adică pe cea din pîrîu.

12 hectare de grădină irigată, nu-i lucru de glumă pentru ei. Pînă acum au recoltat aproape 2 vagoane de roșii și 2 vagoane de varză. Cu cooperativa din comună, colectiviștii din Vîrteju au contractat 12 vagoane de legume și zarzavaturi, și predau mereu. Ei trag nădejde să depășească cu cîteva vagoane prevederile contractului.

In timp ce în grădină se culegeau roadele, în magazia colectivei se lopăta grîul de pe cele 60 de hectare, care dăduse 1.700 kg. la hectar, iar orzul 1.900 kg. la hectar.

Stam de vorbă cu tovarășul Florea Dumitru, președintele gospodăriei.

— Trei sînt principalele noastre ramuri de producție, mi-a spus el. Cultura mare, grădina și creșterea animalelor. Pînă acum din grădină am și încasat venituri de peste 80.000 lei; am cumpărat de curînd 17 vaci cu lapte ridicînd numărul lor la 35. Fondul de bază îl săltăm anul acesta la peste un milion și atunci veți putea scrie și despre noi c-am devenit gospodărie milionară, a zis președintele, zîmbind.

...Stăm la umbra unui nuc. In mijlocul grupului de colectiviști, inginerul agronom Gheorghe Iordache vorbea despre importanța măsurilor luate de partid, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai a poporului muncitor. Un bătrîn cu mîna făcută pîlnie la ureche, asculta atent cuvintele inginerului cu privire la pensiile colectiviștilor.

Se ridică apoi Vasile Stan, colectivist fruntaș și zise:

— Noi tovarăși, începe el, ne bucurăm de toate cîte le face partidul nostru pentru noi cei ce muncim, dar sîntem datori ca la rîndul nostru să răspundem cu recolte și mai mari. Vom vinde la cooperativă tot mai multe produse, pentru ca oamenii muncii să poată cumpăra legume și zarzavaturi la un preț tot mai scăzut.

A. MUȘAT

Construiesc așezăminte de cultură

Pentru a întîmpina cu cinste cea de-a 15-a aniversare a eliberării țării noastre de sub jugul fascist, zilele trecute, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale și raionale din regiunea Iași și-au luat angajamentul să dea în folosință obștească noi așezăminte de cultură. Printre acestea, se numără terminarea celor 97 de școli care se află în construcție, repararea altor 62 de școli și 42 de anexe școli precum și 28 de cămine culturale; de asemenea, terminarea a 18 poduri de peste diferite ape, radioficarea a trei comune și electrificarea altor două comune.

Mobilizați de către comitetele executive și comitetele de construcție, țăranii muncitori din satele acestei regiuni dau un ajutor efectiv în scopul intensificării ritmului construcțiilor. S-au prestat astfel în mod voluntar, la diferite lucrări, peste 35.000 zile cu brațele și aproape 9.500 zile cu atelajele. La noile construcții prin contribuția voluntară toate acestea au adus o economie care trece de 455.000 lei.

În raionul Ineu

Cea de-a 15-a aniversare a eliberării patriei este întîmpinată cu multă căldură și dragoste de poporul nostru muncitor. In întîmpinarea marii sărbători, oamenii muncii din raionul Ineu și-au luat o serie de angajamente. Angajamentele au început să prindă viață.

Astfel au fost terminate construirea a 3 cămine culturale în comunele Beliu, Gurba și Agrisul, în alte comune au fost făcute poduri peste pîrîuri, au fost construite fîntîni, în comuna Bocsig a fost construit un dispensar medical pentru adulți și copii, o sală modernă de operație a fost dată în folosință la spitalul din Ineu, 4 noi săli de clase în comuna Tanți și altele.

Realizările acestea vor fi completate zi de zi cu noi și noi rezultate ale muncii locuitorilor raionului Ineu.

SANDU DUMITRU
corespondent

Un nou magazin

In cinstea zilei de 23 August, a început construcția unui nou magazin al cooperativei din satul Carasuhatul de Jos din comuna Beștepte, raionul Tulcea. Magazinul va lua locul celui vechi, care era necorespunzător, mic și insalubru.

In urma unei adunări generale a cooperativei, colectiviștii din satul Carasuhatul de Jos s-au angajat să contribuie voluntar la construirea magazinului. Nu a trecut mult timp și angajamentele s-au transformat în fapte: construcția noului magazin a început prin turnarea temeliei.

Meșterii zidari s-au angajat la rîndul lor, ca pînă la 23 August să termine ridicarea zidurilor și montarea căpriorilor pentru acoperiș.

S-au evidențiat în această muncă patriotică tov. Romanov Teodor, Romanov Agafia, R. Mihai Simion, Mihai Dunea, Cozma Grigore, Cuciu Ștefan, Norosceag Vasile, Ciobanu Sofia în vîrstă de peste 60 de ani și alții.

CEICU CONSTANTIN
corespondent

În concediu la EFORIE

E noapte, dar încă de departe, cînd trenul șerpuiește printre lanurile gospodăriei de stat Agigea, se zărește revărsarea stălucitoare de lumini de la Eforie, minunata noastră stațiune pe litoral. Călătorii și-au pregătit din timp bagajele pe culoar. Cei care au obținut un loc la geam, trag adînc în piept, cu sete, miresmele brizei sărate, ale mării agitate pe care o simt undeva prin apropiere, la poalele acelui întuneric ciudat.

Am coborît din tren înconjurat de o larmă veselă, iar ochilor parcă nu le venea să creadă ceea ce li se înfățișa aievea. Cu un an în urmă, aici în spatele gării era un teren aproape pustiu și prăfuit. Acum, se ridică un complex de blocuri moderne, alei cu lumini fluorescente și ronduri de flori, un cinematograf în aer liber de 1.500 de locuri, un restaurant-cantină de o eleganță uluitoare, impresionant prin dimensiunile și stilul lui neobișnuit, o superbă îmbinare de beton și sticlă colorată. In apropierea falezei aveam să întîlnesc alte blocuri noi, moderne și peste tot o feerie darnică de lumini și flori.

Nici nu mi-am închipuit că numai în vila 57 voi cunoaște atîția oameni ai muncii din agricultură, cît mi-ar fi fost necesar pentru acest reportaj. Discutăm în holul spațios al blocului, care ar face cinste cu eleganța sa marilor hoteluri. Primul întîlnit a fost mecanicul Imrich Gheorghe, de la S. M. T. Hărman, un valoros inovator decorat cu Medalia Muncii. Consemnăm pe scurt că a mai fost la odihnă la Sovata, Borsec, Bilbor. Litoralul îl vede însă pentru prima oară, acum. De aceea, impresiile sale sînt deosebit de puternice. „Stațiunea aceasta este un vis. Am rămas surprins de frumusețea blocurilor noi. E pentru prima oară în viața mea cînd trăiesc într-un asemenea confort. Despre toate acestea, despre condițiile bune de tratament am scris și tovarășilor mei de la Hărman și le voi povesti încă după ce mă voi întoarce în mijlocul lor, căci sînt impresii de neuitat".

Mulgătorul Antohi Grigore, de la gospodăria de stat „1 Mai" — Măicănești, regiunea Galați, a văzut pentru prima oară marea acum la 58 de ani, dar bucuria lui întrece orice margini. Să-i ascultăm mărturisirile: „Eu, tovarășe, am avut în trecut o viață trudită. Am lucrat la boieri pe nimica toată. Am fost apoi paznic la comună și a trebuit să-mi duc viața greu, să cresc copiii cu roadele de pe un hectar. Cine m-ar fi trimis pe mine în trecut la mare? Boieri ca alde Costel Tătăranu, fost deputat și ministru? Stau aici pe plajă în nisipul ăsta ca mărgăritarul, ascult clipocitul ușor al valurilor, privesc ore în șir frumusețea asta neastîmpărată albastru-verzuie și-mi dau lacrimi de bucu-

LUCIAN CURSARU

(Continuare în pag 2-a)

Muncitorii agricoli aflați la odihnă la Eforie

Pe urmele materialelor publicate

În ziarul Agricultura Nouă nr. 535 din 12 iunie 1959 s-a publicat un articol în care se arăta că nu toate raioanele din regiunea Iași, ca, de pildă, Negrești, Murgeni, Iași, Vaslui și altele, acordă atenția cuvenită însilozării de timpuriu a unei cît mai mari cantități de furaje.

În răspunsul trimis redacției, comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Iași arată că pentru înlăturarea deficiențelor semnalate de ziar s-au trimis tehnicieni și delegați în raioanele rămase în urmă cu însilozarea furajelor pentru a impulsiona această acțiune. Datorită măsurilor luate, se arată în scrisoare, pînă la data de 2 iulie se însilozase pe întreaga regiune 3.700 tone de furaje, din care 3.126 tone numai în gospodăriile colective. În încheierea scrisorii se subliniază că față de anul trecut, cînd pe întreaga regiune au fost însilozate 8.650 tone de furaje, anul acesta există posibilități ca această cantitate să fie dublată și triplată.

★

În ziarul nostru din 26 iunie 1959 a apărut un articol în care se arăta că sfatul popular al raionului Mizil nu acordă atenția cuvenită intensificării lucrărilor de hidroameliorare pentru reprofilarea torentului Greceanca.

Răspunzîndu-ne, sfatul popular al raionului Mizil ne arată că cele scrise în ziar sînt juste și că în acest scop s-au luat măsurile necesare ca lucrările să se desfășoare din plin. Astfel, pînă în prezent, se arată în răspunsul trimis, s-a executat pe acest șantier peste 8.000 m.c. de terasament, lucrările fiind în toi.

VIZITE în LANURI

Discuție între ing. Cezar Tohănescu din secția agricolă a raionului Piatra Neamț și președintele gospodăriei colective din Itrinești.

— N-avem ce face, eliminăm cultura de porumb — zice inginerul.

Președintele îl privește nemulțumit:

— Sînteți prea pretențios!

— Așa trebuie!

Președintele gospodăriei a mai încercat să dea explicații.

Pînă la urmă, dată fiind starea culturii, comisia a hotărît eliminarea din concurs a suprafeței de 35 hectare porumb. Motivele sînt întemeiate. Sămînță necorespunzătoare, lucrările de întreținere aplicate cu întîrziere și insuficient.

Din activitatea cadrelor tehnice a raionului Piatra Neamț se desprinde preocuparea dovedită de acestea față de buna desfășurare a concursurilor agricole. In desele deplasări pe care le fac în comune, inginerii secției agricole se interesează îndeaproape de respectarea condițiilor de concurs, dau indicații privind lucrările de întreținere a culturilor.

Din cele 19 gospodării colective aflate în raion, dintre care 3 au luat ființă de curînd, 13 și-au arătat dorința să participe la concursul cultivatorilor de porumb, iar 10 și la cel al cultivatorilor de sfeclă de zahăr. La concursul cultivatorilor de porumb iau parte și un mare număr de întovărășiri agricole.

Faptul că marea majoritate a unităților angajate în concurs au folosit numai sămînță de soi, au aplicat cu grijă lucrările de întreținere recomandate de agrotehnică, sînt o dovadă a seriozității cu care membrii lor au privit concursul. E o plăcere să privești lanul de porumb al gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din Mărgineni. Plante viguroase, aproape că nu se văd buruieni. La fel lanul gospodăriilor colective din Șerbești, Dumbrava Roșie și altele.

Sînt însă unele unități mai ales întovărășiri, ale căror conduceri au „uitat" îndată după semnarea angajamentului, de obligațiile asumate. Cu prilejul vizitării culturilor, comisia raională le amintește acest lucru.

În unele locuri, măsurile au fost severe, dar drepte. Așa s-a întîmplat și cu cultura de porumb a gospodăriei colective din Dobreni, a întovărășirilor din Turturești, Vernești și a altor cîteva. Culturile erau aici îmburuienite, rare și neuniforme, neîndeplinind astfel condițiile prevăzute de regulamentul concursului.

Din cauza numărului mare de unități, comisia raională n-a izbutit încă să viziteze toate culturile. Acest lucru trebuie făcut cît mai repede mai ales că în majoritatea unităților a fost terminată prașila a 3-a la porumb și a 4-a la sfecla de zahăr. Există astfel putința acordării imediate a punctelor pentru primele 4 grupe la porumb și primele 3 grupe la sfecla de zahăr.

Paralel cu vizitarea culturilor, comisia raională trebuie să dea atenție sporită și activității de propagandă în jurul concursurilor. Desigur că atît eliminarea din concurs a unor culturi necorespunzătoare cît și evidențierea unităților care pînă acum au obținut punctajul cel mai bun, vor stimula unitățile încă nevizitate să acorde grijă sporită îngrijirii cît mai bine a culturilor.

Pentru aceasta, comisia raională trebuie să solicite mai mult sprijin ziarului local „Făclia" pentru popularizarea rezultatelor obținute în activitatea de concurs, acordînd atenția cuvenită și altor forme ale muncii de propagandă — conferințe la stațiile de radioficare și căminele culturale, articole la gazetele de stradă etc.

M. IORDACHE

Cercetări legate de producție

Deși înființat de numai cîțiva ani, Centrul de îngrășăminte bacteriene dela Băneasa are o activitate bogată. In fotografie: tovarășa Elisabeta Stănescu, șefa laboratorului pentru controlul preparatelor bacteriene, împreună cu tovarășul inginer Mircea Vintilă, executînd controlul purității baloanelor cu bacterii acido-lactice.

Foto: D. CONSTANTINESCU

O zi de muncă la baza de recepție din Crivina

Se vestea o zi caldă. Dinspre Cojasca un șir de 14 care venea încet, șerpuind printre lanurile înalte de porumb. Din cealaltă parte a liniei ferate, dinspre Poenari-Apostoli, se vedea alt șir lung de care. Cele două convoaie se îndreptau, în pasul domol al cailor, către baza de recepție din Crivina, raionul Ploești. De odată se lăsă bariera. Convoiul din Cojasca se opri.

Pînă ce-a trecut un tren lung de marfă, convoiul de care din Poenari-Apostoli a tras la bază și s-a rînduit la cîntare. După puțină vreme a poposit și convoiul din Cojasca.

— N-aveți nici o grijă, într-o oră descărcăm convoiul din Poenari-Apostoli și intrați la rînd dumneavoastră. Cît aveți? îl întrebă pe delegatul din Cojasca, șeful bazei Petre Ivănescu.

— 17.000 kg., răspunse delegatul.

În timpul acela, laboranta Virginia Dorobanțu și magazionerul Iancu Marin luau probe din sacii cu grîu, pentru a-i determina calitatea. Curînd, sacii au început să fie stivuiți pe cîntare și de-acolo descărcați în magazii. Pe negîndite carele din Poenari au fost descărcate și a intrat la rînd convoiul din Cojasca.

— Stanciu Marin, strigă magazionerul, 1630 de kg.; altul la rînd.

— Ion Marin 1564, Radu Marin 1070, Diucă Vasile 1515, Ioniță Vasile 1420, se auzea glasul magazionerului, iar carele cu grîu contractat de țăranii muncitori din Cojasca erau descărcate în magazia bazei.

În această vreme stam de vorbă cu Ion Ioniță, președintele sfatului popular din Cornești. Și el sosise la baza de recepție cu un convoi de care încărcate cu grîu, numai bob și bob, adus de gospodarii din satul său, pentru a-l preda statului în baza contractelor încheiate cu cooperativa.

— Media pe comuna noastră e de 1600 kg. de grîu la hectar, iar munca la arie e bine organizată. Pînă acum am adus la baza de recepție vreo 5.000 de kg. Pe ariile din comuna noastră nu rămîne nici odată grîul din contractări, achiziții ori uium, de pe o zi pe alta. Zilnic avem planificat un număr de căruțe care transportă grîul la bază. De aici producătorii primesc buletinele de analiză și cînd se întorc în sat, casierul cooperativei le plătește imediat produsele.

Am stat la baza Crivina pînă seara tîrziu, cînd ultima căruță din comuna Poenari Burchi a fost descărcată. Adusese la bază 1345 de kg de grîu din achiziții.

În tot acest timp am putut să-mi dau seama cum e organizată munca la baza de recepție din Crivina și cum lucrează personalul care o deservește.

— Baza noastră are prevăzut în plan ca să preia 100 de vagoane; pînă la 23 iulie au și intrat în magaziile ei peste 50 de vagoane.

Șeful bazei, Petre Ivănescu, e un om bătrîn, are peste 70 de ani, dar i-a uimit pe cei care lucrează cu el prin stăruința care-o depune ca baza de recepție pe care o conduce să fie printre cele mai bine organizate. Aici nimeni nu-și pierde vremea și mai ales preluările de cereale se fac în mod organizat, iar buletinele de analiză sînt imediat întocmite.

—Oamenii au de lucru pe arii, și nu putem să-i ținem aici ceasuri întregi cu caii în soare. Noi ne-am organizat munca în așa fel încît pe măsură ce un car e descărcat să și eliberăm formele ca omul să nu piardă vremea în zadar, mi-a spus tovarășa Ciobanu Elvira, calculatoarea bazei din Crivina.

La ora 9 seara, în biroul bazei nu mai era decît un singur om, contabilul Preda Vasile.

— Urmărim cu strictețe toate lucrările încît în scriptele noastre situația bazei e clară ca lumina zilei, iar țăranii muncitori au desăvîrșită încredere în calculele și analizele pe care le facem. Pînă acum n-am avut nici o reclamație sau vreo nemulțumire, mi-a spus contabilul bazei.

...Un tren luminat a trecut prin gară ca o dungă de foc. Magazionerul a tras obloanele la magazie și le-a încuiat.

Din clipa aceea baza de recepție a intrat în stăpînirea paznicului de noapte, care își făcea rondul prin fața magaziilor pline. O zi de muncă la baza din Crivina se încheiase.

I. TERBESCU

Griji de sfîrșit de an

La școala de mecanici agricoli din Roman numărul elevilor s-a împuținat văzînd cu ochii. Cu diplomele de absolvenți în buzunar cei din anul III, au plecat acasă pentru o binemeritată odihnă, așteptînd să li se comunice unitățile în care vor lucra. Elevii anului II, au fost trimiși la practica de vară în diferite gospodării de stat și S.M.T.-uri. Numai „cei mici" din anul I, au mai rămas în școală.

Tov. Alexandru Oancea, directorul școlii, n-are liniște. Se gîndește mai ales la elevii din anul II. Doar de cîteva zile au plecat la practică. „Cum vor fi primiți?", „Li se vor crea condițiile necesare de muncă?".

Am încercat să-l liniștesc, dar mare lucru n-am izbutit. Și iată de ce.

Anul trecut, activitatea practică a elevilor, s-a desfășurat, în unele unități, șchiopătînd. Tovarășul Oancea își amintește cu amărăciune. Gospodăria de stat Zănești din raionul Piatra Neamț, și cea din Pașcani, au primit elevi. „La practică" e un fel de-a zice. „Mă, voi ăștia, ia treceți și curățați curtea!" au fost primele cuvinte adresate elevilor îndată după sosire. Cîteva zile băieții au avut tot asemenea sarcini de „specialitate". Apoi, senini, directorii celor două unități, parcă s-ar fi vorbit, au trimis elevii înapoi, școlii, motivînd în același fel: „N-avem lucrări mecanice".

La gospodăria de stat din Broșteni cu ce s-au ocupat elevii? Cu pusul grîului în saci și curățatul porumbului. Și cu încă ceva. Au acoperit cu tablă niște grajduri și remize. Timp de 40 de zile, 3 elevi au făcut asemenea treburi. Profesorul, venit în controlul practicii s-a adresat tovarășului Halmanu, directorul gospodăriei: „Numai practică pentru elevi-mecanici nu e asta!" „In viață trebuie să știi să faci de toate" — a fost răspunsul. N-am ce zice, halal răspuns!

Tovarășul Constantin Ionescu, directorul adjunct al școlii a controlat anul trecut activitatea practică a elevilor trimiși la gospodăria de stat Rogoaza. Cînd a aflat de scopul vizitei, inginerul șef al gospodăriei, l-a privit furios: „Cine te-a pus și pe dumneata să mai vii?". E de mirare că condițiile de viață și de muncă ale elevilor trimiși aici, erau dintre cele mai proaste?

Aflînd acestea și altele asemănătoare, am înțeles îngrijorarea directorului școlii, dorința sa, ca și a celorlalți profesori, de a porni cît mai repede în unitățile cu elevi la practică.

Cum arătam, lipsurile de mai sus s-au făcut simțite anul trecut. Tovarășul Oancea nădăjduiește să nu se mai repete. Pentru aceasta este necesar ca Trusturile Gostat, sfaturile populare regionale și Direcția pregătirii cadrelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să urmărească aplicarea cu cea mai mare strictețe a Ordinului nr. 119 al Ministerului Agriculturii și Silviculturii cu privire la practica elevilor din școlile agricole.

Formalismul în pregătirea practică a elevilor, dezinteresul, ba uneori chiar disprețul față de condițiile lor de muncă și de trai, sînt rele ce trebuie curmate cu hotărîre.

T. OPREA

„CREȘTEREA OILOR"

de prof. dr. Th. Nica, dr. C. Ștefănescu și ing. B. Dermengi

Printre publicațiile recent apărute în Editura Agro-Silvică de Stat un loc de seamă îl ocupă lucrarea „Creșterea oilor", realizată de un colectiv de specialiști.

Izvorîtă dintr-o necesitate de mult timp simțită în literatura noastră de specialitate, această lucrare are menirea să sprijine avîntul puternic luat de creșterea oilor în anii puterii populare în țara noastră și să îndrumeze activitatea cadrelor de specialiști din acest domeniu pentru realizarea cu succes a sarcinilor stabilite prin Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R., a celor rezultate din consfătuirea de la Constanța, și Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958.

In ansamblul său, lucrarea constituie o sinteză a cunoștințelor actuale oferite atît de literatura universală de specialitate, cît și cele obținute pe baza cercetărilor și experienței înaintate din țara noastră și străinătate. Ea cuprinde un bogat și valoros material științific, bine documentat, prezentat în lumina noilor concepții și completat cu prețioase observații și date practice reclamate de specificul dezvoltării creșterii ovinelor în condițiile țării noastre.

Cartea, concepută și scrisă la un nivel superior, cuprinde următoarele capitole.

In primul capitol intitulat: **Importanța și situația creșterii oilor**, autorii trec în revistă foloasele ce se obțin de pe urma creșterii oilor, acordînd atenția cuvenită și celorlalte avantaje, ca de pildă, contribuția oviculturii la dezvoltarea multilaterală și la îmbinarea armonioasă a diferitelor ramuri de producție în unitățile agricole socialist-cooperatiste.

Capitolul **Originea oilor domestice** — tratează despre strămoșii sălbatici ai oilor, originea raselor de oi domestice și se încheie cu istoricul formării primelor rase de oi și cu particularitățile biologice ale speciei ovine.

In capitolul următor intitulat — **Exterioruri și constituția** — sînt dezvoltate pe larg toate problemele legate de studiul acestora, printre care se numără importanța exteriorului în aprecierea valorii economice a ovinelor, metodele de apreciere a exteriorului, constituția și tipurile de producție.

Mai departe autorii trec la studiul aptitudinilor economico-productive. Această parte și anume — **Producțiile ovinelor** — formează unul din capitolele de bază, avînd și extinderea cea mai mare în cadrul lucrării.

După cum era și firesc, o expunere amplă și amănunțită s-a atribuit studiului producției de lînă, ca principală producție a ovinelor. Printre altele în acest capitol se explică în mod științific formarea și structura morfologică și histologică a fibrei de lînă. Tot aci sînt prezentate însușirile fizice și tehnologice ale lînii, precum și însușirile lînii în totalitatea ei, după care se trece la studiul producției de pielicele și blănuri, apoi la cele de carne și lapte, asupra cărora se insistă în măsura importanței lor sub aspect economic.

Clasificarea raselor de oi și mai ales raionarea raselor de oi din R.P.R. formează conținutul unor capitole de o deosebită importanță teoretică și practică. Aici se redau criteriile raionării (zonării) raselor de oi în raport cu sarcinile economice ale acestei ramuri zootehnice și se arată atît textual cît și grafic răspîndirea actuală și cea de perspectivă a raselor de oi din R. P. R.

Un alt capitol de bază al lucrării îl constituie — **Metodele de creștere și îmbunătățire** — în care, printre alte probleme de specialitate și de mare însemnătate practică, se pune un accent deosebit pe direcțiile și metodele de creștere, pe ameliorarea ovinelor prin selecție, în cadrul căreia sînt cuprinse selecția în funcție de diferitele direcții de producție și criteriile și lucrările de selecție.

Capitolul următor intitulat — **Reproducția ovinelor** — tratează despre funcția de reproducție la oi despre vîrsta cînd se folosesc oile la reproducție, despre organizarea și tehnica însămînțărilor artificiale la ovine etc.

Capitolele următoare abordează probleme actuale a căror cunoaștere temeinică este extrem de necesară cadrelor de specialiști. Astfel, în baza cunoștințelor date la înmulțirea oilor se trece la una din cele mai importante etape ale ameliorării și sporirii efectivelor — **creșterea și dezvoltarea tineretului ovin** — apoi la **alimentația, întreținerea și îngrijirea oilor**, capitole de seamă, asupra cărora nu mai insistăm aici.

Lucrarea se încheie cu o scurtă, dar cuprinzătoare prezentare a **măsurilor pentru dezvoltarea creșterii oilor în R. P. R.** în scopul realizării sarcinilor ce stau în fața acestei ramuri zootehnice.

Din cele prezentate mai sus, rezultă că această lucrare îmbogățește literatura noastră zootehnică și aduce un sprijin efectiv atît specialiștilor de pe teren, cît și celor care-și desfășoară activitatea în munca de cercetare, constituind totodată un prețios material bibliografic pentru studenții din institutele de învățămînt superior cu profil agricol.

Ing. A. ALEXOIU și C. BRANCIU

Colectiviștii valorifică fructe

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Mitoc, regiunea Iași, pe lîngă cele 7 ha. cu vie nobilă mai are și 7 ha. cu livadă (piersici, caiși, meri etc.). De curînd consiliul de conducere al gospodăriei a luat hotărîrea să încheie contract cu întreprinderea Aprozar pentru vînzarea unor cît mai importante cantități de fructe.

Zilele trecute, conform contractului încheiat, gospodăria colectivă a și livrat 5.000 kg. caise cu prețul de 1,50 lei.

In curînd va începe și livrarea piersicelor.

FANICA CERNAT
corespondent

In concediu la Eforie

(Urmare din pag. 1)

rie că am ajuns la bătrînețe să fiu cinstit și prețuit. Aiasta-i o mare mulțumire care mi-a dat-o partidul nostru".

Dar să ne oprim bunăoară, în vila nr. 10 din complexul cel nou. Ciocănim la camera 106. Ne deschide chiar acela pe care îl căutam, tov. Marincaș Vasile, paznic la gospodăria de stat Cărăușa, raionul Tășnad. Care sînt impresiile sale? Să-l ascultăm căci nu e zgîrcit la vorbă. „D'apăi dragă tovarășe, tare e fain aici. Eu am fost om sărac în trecut: servitor la liceul din Carei, argat la găzdoii din Craidorolț, îngrijitor la grajdurile comunei. Tăt unde am fost am ieșit cinsteș, cu capul sus. Aici, la Eforie, în tăt felul de chip e bine. Tovarășul doctor are grijă faină și mă simt mai ușor cu reumatismul. Am mărs în vizită și la Roaită, la Mamaia să văd și eu ce n-am văzut pînă la bătrînețe. Și m-am gîndit că mai înainte, pe vremea domnilor, n-am putut ajunge eu un țăran aici la tratament, doamne feri, tăt de-ași fi lucrat doi ani să pun bani la un loc. Acuma, în zilele noastre, încape aici și omul muncitor și ăl de la țară".

Cît de tulburătoare sînt aceste cuvinte simple, nemeșteșugite, dar pline de o adîncă recunoștință pentru regimul nostru democrat popular, care veghează cu adîncă grijă la sănătatea și odihna a milioane de inși ca Marincaș Vasile.

★

„Viele Grüsse aus einem Eck des Paradieses aus unserer schönen, lieber Heimat". Aceste cuvinte le-a așternut pe o vedere-ilustrată muncitorul Zeck Ioan, pe care a trimis-o tovarășilor săi de muncă de la gospodăria de stat Apoldul de Sus. In romînește ele se traduc cam așa: „Multe salutări dintr-un colț de paradis al scumpei și frumoasei noastre patrii".

„Am dorit mult să văd marea, îmi spune tovarășul Zeck. Și iată că visul meu s-a realizat. Cînd mi s-a repartizat camera asta nici nu mi-a venit să cred că un asemenea confort: baie, studio, covoare sînt pentru mine. Dacă nu era partidul și guvernul nostru nu mai ajungeam eu aici, să mă tratez. Acum bucuria mi-e și mai mare cînd am auzit de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie cu privire la mărirea salariilor, reducerea impozitelor și scăderea prețurilor. E tare bună".

Privesc în fața bătrînului muncitor plină de zîmbet și de sinceritate. Îi înțeleg bucuria caldă care îl încearcă în aceste minunate zile de concediu.

Pe moș Stan Chiriac l-am recunoscut după îmbrăcăminte că-i om al ogoarelor. E de meserie tîmplar și colectivist din anul 1952. Bineînțeles că discuția noastră stăruie mult timp asupra gospodăriei colective din Carpiniș, raionul Băneasa, care după spusele bătrînului e foarte bine dezvoltată. (pînă la 1 iulie bătrînul avea îndeplinite 180 zile-muncă). Cînd ajung să-l întreb cum îi place stațiunea, tratamentul, moș Stan nu mai găsește cuvinte de laudă: „Parcă nici în București n-am văzut așa clădiri. Ce minunăție. Și avem atîta mîncare că nu pot s-o mănînc toată. Tratamentul e tare bun. Doctorii au mare grijă de noi și-s atîtea flori și minunăție aici la Eforie cît n-am văzut în ăști 69 de ani ai mei".

De moș Stan mă despart cu angajamentul să-i trimit o poză „Să vadă și băbuța mea, taică, în ce minunăție am stat eu aici"!

Vă mărturisesc că la început priveam destul de îngrijorat soarta acestui reportaj. Unde să caut oamenii de care aveam nevoie în această Eforie cu mii de locuitori sezonieri? Pe plajă, la ghiol, la băi, la cluburi? Dar ce te faci că mai există și cinematograf, teatru în aer liber, restaurant, plimbările în celelalte stațiuni. Am ieșit cu bine din această încercare, dar mi-ar mai trebui încă mult spațiu pentru a reproduce mulțumirile, cuvintele de caldă bucurie ale altor tovarăși pe care i-am cunoscut: mecanicul Stelian Șerban, planificatoarea Constanța Teodoru, tehnicianul Bara Ioan, îngrijitorul de cai Mogofan Ion, profesorul Sturza Nicolae, ing. Mișu Tașcu, tîmplarul Stelea Ion, ciobanii Dorașcu Andrei și Bostan Traian, îngrijitorul Urda Vasile, care își petrec în aceste însorite zile de iulie un concediu minunat, sub razele sănătoase de soare, pe plaja mării sau a ghiolului de o mare valoare terapeutică, într-una din cele mai frumoase stațiuni ale litoralului nostru, Eforie — adevărata perlă a Mării Negre, creație desăvîrșită a harnicului și talentatului nostru popor.

SATIRĂ ȘI UMOR

BALADA GRAJDULUI NETERMINAT

Cu-n docar la vale
Coborau pe-un povîrniș
Și în drum lîng-un desiș
S-au oprit în cale.

In ce vară? In ce an?
Anii trec ca apa.
Unul, ca tehnician
A venit cu sapa,

A marcat un loc și-a zis:
— Ici turnăm cimentul,
Temelie cu dichis
Știți... amplasamentul.

Grajdul trebuie fixat
Nu oricum, aiurea,
Ci acilea, lîngă sat,
Unde-i și pădurea.

... Oamenii-au săpat cu sîrg
De-au pus temelia.
Da'ntr-o zi către amurg
Porni... comedia!

Inginerul de la Trust
Fără comentarii
Spuse: „Aia nu au gust.
Vam produs avarii...

Temelia s-o mutați
Colo, lîngă sere
Și să o executați
Fără-ntîrziere...

Oamenii-au săpat de zor,
Alt ciment turnară.
Și treceau zilele-n zbor,
De-acum era vară.

Dar să vezi lucru ciudat:
Grajdu acuma este
Jumătate scufundat
Tocmai ca-n poveste.

Căci construcția a fost
Intr-un mal durată.
S-au scurs banii fără rost,
Și-a rămas uitată.

Stă azi grajdul fără glas
Parcă să măsoare
Cum se mută ceas cu ceas
Umbra după soare.

Iar la Lovnic pe tăpșan
(Fiindcă-acum e vară)
Vacile din G.A.S.
Stau cuminți pe-afară.

Stau acum, dar se ivesc
Nori într-o bucoavnă
Și ca mîine se pornesc
Ploile de toamnă.

Revizori Trustu-a trimis
Ca să descifreze
Cine fondurile-a închis
Intre... metereze?

Grajdul trebuie terminat —
Mă-mboldește gîndul —
De cei care-au dormitat
Luni și luni de-a rîndul.

Și pentru că n-au făcut
Pîn-azi vre-o scofală
Ci doar timpul au pierdut —
Să dea socoteală!

AL RAICU
(După o corespondență de la TEOFIL TIRNAVOI)

Crește rețeaua sanitară

In anii regimului democrat-popular, în satele regiunii Oradea, rețeaua sanitară s-a dezvoltat mult. Au luat astfel ființă 12 spitale de adulți, printre care cele de la Aleșd, Secueni și altele. In regiune, funcționează acum 68 de case de naștere, 185 de dispensare medicale rurale și de întreprinderi etc. Pentru transportarea bolnavilor din cele mai îndepărtate sate ale regiunii, există astăzi 13 stații de salvare și o stație AVIASAN, cu 2 avioane. Unitățile sanitare din regiunea Oradea sînt deservite în prezent de peste 4.900 de medici și cadre medico-sanitare.

In preajma celei de-a 15 aniversări a eliberării patriei noastre în satele regiunii Oradea se dau în folosință noi unități sanitare. Printre acestea se află și spitalul Gurahonț, una dintre cele mai moderne instituții sanitare din regiune. De asemenea, un dispensar sanitar și o casă de naștere s-au construit în comuna Siniob. Țăranii muncitori de aici au contribuit voluntar la construcția acestor unități sanitare cu peste 80 000 de lei și 3.500 zile-muncă.

Ne străduim să dobîndim cît mai de seamă economii

(Urmare din pag. 1)

schimb. Astfel, pentru tractoare au fost recondiționate 26 de repere, printre care: tamburi comandați, bucșe-biela, role de la tractorul K.D., iar de la batoză: axul cu cai, ax-tobă, bucși diferite și altele.

După începerea lucrărilor de recoltare la cele 19 gospodării colective și 32 de întovărășiri deservite, în obiectivele întrecerii au intrat alimentarea igienică a motoarelor cu carburanți, evitarea scurgerilor și limitarea deplasărilor în gol, în scopul obținerii unor cît mai mari economii de motorină, lubrifianți etc. De asemenea, noi ne străduim să mărim gradul de utilizare a tractoarelor lucrînd la gospodăriile colective din Codlea, Ghimbav, Vulcani și altele, în două schimburi la aratul miriștilor, iar la 22 de arii electrificate și în timpul nopții.

Sarcinile trasate de către Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959, de a mări cît mai mult productivitatea muncii și a scădea prețul de cost al hantrului, ne-a îndemnat să căutăm și alte forme de a obține economii importante. Astfel, la dezmiriștit, multe din brigăzile noastre au trecut la folosirea agregatelor compuse din discuitoare plus grapă. De asemenea, în diferite brigăzi, la 14 pluguri suspendate acționate de tractoare UTOS, a fost aplicată inovația tractoristului Porumb Gheorghe, din brigada a șaptea, care lucrează la gospodăria colectivă din Ghimbav. El a adus unele modificări ramei cu cinci brazde de la plugul „Ilie Pintilie", folosind-o în locul celei cu trei brazde, sporind astfel cu mult productivitatea muncii și suprafețele arate zilnic.

Insfîrșit, socot că merită să subliniez că prin foaia volantă pe care o scoatem decadal și care se trimite la brigăzi noi popularizăm realizările fruntașilor și metodele lor cu ajutorul cărora se obțin zilnic randamente și economii cît mai importante (așa cum e cazul cu combinierii Meier Carol, Boitoș Emanoil, Tzel Reinhard și Schwartz T. Paul din brigada a doua care, lucrînd la gospodăria colectivă din Hălchiu, au și terminat într-un timp scurt recoltatul păioaselor).

In întîmpinarea marii sărbători, toți mecanizatorii din S.M.T. Hărman, se vor strădui să urmeze exemplul fruntașilor, spre a răspunde prin fapte grijii partidului și guvernului privind îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră.

De la întovărășire LA GOSPODĂRIA COLECTIVĂ

Era o zi fierbinte de iulie. Nu adia nici pic de vînt. Ici colo, la intervale destul de mari, cîte un vîrtej ridica către albastrul cerului nori de praf. Satul părea adormit. Undeva departe pe țarina comunei Gălbinași, se auzea un zgomot înăbușit. Îndreptîndu-mă într-acolo, am putut vedea cum combinele trimise de gospodăria de stat Popești Leordeni recoltau de zor lanurile de grîu din satul Popești.

Nici căldura și nici praful nu-i putea stînjeni pe oameni de la lucru. In timp ce buncherele combinelor se umpleau cu grîu numai bob și bob, gospodari ca Păun Constantin, Păun Gh. Dumitru, Canceriuc Gherghina, Năstase Vasile și alții, încărcau cu saci doldora de grîu,autocamioanele. Cine erau acești oameni harnici care zoreau să strîngă recolta de pe cîmp luptînd cu căldura care le „aprindea" cămașa în spate? Erau harnicii și tinerii colectiviști din satul Popești, raionul Brănești.

Da, sînt tineri colectiviștii din Popești pentru că nu au trecut decît 4 luni de cînd întreg satul s-a unit și a inaugurat gospodăria colectivă.

La umbra unei stive cu saci stam de vorbă cu mai mulți colectiviști care îmi povesteau cum s-au convins ei că gospodăria colectivă este forma superioară de cooperare în agricultură și că în ea oamenii își pot făuri cu adevărat o viață trainică și îmbelșugată.

— La noi îmi spunea Dumitru Vlad, oamenii sînt harnici, și dornici să scoată recolte cît mai mari de pe întinderile de pămînt pe care le vedeți. De aceea încă din 1956 a luat aici ființă o întovărășire agricolă, iar numai peste un an, alta. Cele 176 familii care alcătuiau cele două întovărășiri, au început să-și lucreze în alt chip ogoarele. Tractoarele de la S.M.T. Budești și Sărulești venite în ajutorul întovărășiților, răsturnau brazde adînci. Cu ajutorul lor și al altor mașini agricole muncile se executau de-acum la timp și în condițiuni mai bune decît atunci cînd pămîntul era lucrat de unul singur. Acest lucru s-a văzut și din surplusul de produse de 600 kg la ha la grîu și 800 kg la ha la porumb (uneori chiar mai mult) pe care le-am obținut față de țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Că veniturile întovărășiților erau mai mari decît cele ale țăranilor muncitori cu gospodărie individuală și că traiul lor devenise tot mai bun decît cel pe care îl duceau înainte de a intra în întovărășirea agricolă este lucru de netăgăduit. Cu toate acestea ei nu se puteau compara în această privință cu colectiviștii din satul Pîrlita, comuna Vasilați, bunăoară, care încă din 1950, duraseră gospodăria colectivă denumită „Elena Pavel".

Gospodăria colectivă din Pîrlita care este la o distanță de numai 2 km de Popești, a constituit ani de-a rîndul un exemplu grăitor pentru țăranii muncitori din satele vecine.

— Ogoarele noastre se mărginesc cu cele ale colectiviștilor din satul Pîrlita, spunea tov. Vasile Vasile, și parcă era un făcut — recoltele lor întotdeauna erau mai frumoase. In toamna trecută, de pildă, colectiviștii au recoltat în medie 2.100 kg grîu la hectar, aproape 3.000 kg porumb la hectar, fără să mai vorbim de recoltele mari de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, de cele din grădina de zarzavat etc. Nu era săptămînă în care grupuri de întovărășiți din Popești să nu viziteze gospodăria colectivă din Pîrlita, interesîndu-se de veniturile colectiviștilor și cum trăiesc ei.

— Eu am un unchi în această gospodărie, spunea tov. Ion Vlad. Il cheamă Cristea Dumitrache. Nu are atîta putere de muncă cît am eu că de... este mai în etate ca mine, și nu e nici printre fruntași în gospodărie. Cu toate acestea în afara avansurilor pe care le-a primit în timpul anului, în toamnă am văzut cu ochii mei cum a dus acasă de la gospodărie 4.000 kg grîu, 5.000 kg porumb, vin, țuică, brînză, zarzavaturi, furaje, și a mai primit și suma de peste 6.000 lei. Acum, și-a tras omul lumină electrică, și-a luat un aparat de radio, mobilă, în curte are o vacă și o juncă, scroafă de prăsilă, 6 oi, păsări cîte vrei. Intr-un cuvînt o duce mult mai bine ca mine.

Cele văzute la gospodărie i-a făcut pe întovărășiții din Popești să priceapă că într-adevăr colectiva este drumul belșugului. Nu se poate spune că întovărășiții nu munceau bine pămîntul, dar, spre deosebire de colectiviști, ei nu cultivau decît porumb și grîu. Rezumîndu-se numai la atît în timp ce gospodăria colectivă creștea vaci, oi, porci, păsări, stupi de albine, avea grădină mare de zarzavat, cultiva plante tehnice, pomi fructiferi, viță de vie altoită etc. ramuri aducătoare de mai venituri, oare se puteau compara întovărășiții din Popești cu colectiviștii din Pîrlita? Desigur că nu. Tocmai de aceea, așa după cum spuneam: Ion Vlăsceanu, Bucur Gheorghe, Onolescu Constantin, Vasilițeanu Ion și alții, au hotărît ca și în Popești să pună bazele unei gospodării colective. Pentru aceasta membrii celor două întovărășiri din Popești s-au adunat prin luna lui februarie 1959 la școală. Aici ei au citit statutul gospodăriei colective și tot atunci vreo 40 de familii au și făcut cereri pe care le-au dat comitetului de inițiativă alcătuit în această adunare.

Peste o lună, adică la 14 martie, tot la școala din sat, întovărășiții s-au adunat din nou. De această dată ei au inaugurat gospodăria colectivă cu denumirea de „Zorile Socialismului", în fruntea căreia au ales pe cei mai destoinici oameni ca Vlad Ion, Vasile Vasile și alții. La această dată întreg satul a fost colectivizat, adică s-au înscris în gospodărie și cele cîteva familii care nu făceau parte pînă atunci din întovărășirile agricole.

Deși înființată în luna martie, gospodăria a însămînțat în acest an pe lîngă grîu și porumb și 14 ha cu sfeclă de zahăr, care promite o recoltă de peste 20.000 kg la hectar, 45 ha cu floarea-soarelui, 2 ha de chimion, 2 ha de sorg, și alte culturi. De asemenea colectiviștii au cumpărat scroafe de prăsilă, 18 juninci, au început construcția unui grajd cu o capacitate de 140 capete, urmînd ca în toamnă să mai cumpere 300 de oi, încă 20 de vaci, 50 porci, 50 stupi de albine, iar pentru anul viitor să crească peste 2.000 păsări. Tot în acest an ei vor mai construi un saivan pentru oi, o maternitate pentru scroafe, un coteț pentru păsări și altele. Pentru viitorii ani, planurile lor sînt mai mari și mai îndrăznețe. Dar cu siguranță că ele vor deveni realitate, iar cîștigurile realizate de cele 192 de familii pornite pe calea muncii colective vor crește mereu, o dată cu ele traiul acestora va deveni mai îmbelșugat, iar gospodăria se va întări și consolida.

ION GHEORGHIU

Satul Mitoc, ieri și azi

Satul Mitoc din raionul Bîrlad a fost un sat așa numit de „Romi". Romii, alături de majoritatea celorlalți țărani din sat munceau cu ani în urmă din zori și pînă-n noapte pe moșia boierului Nicolae Bogdan.

Dar odată cu eliberarea patriei de sub jugul fascist s-a sfîrșit și cu jugul moșieresc. După 1944, țăranii din Mitoc, care nu aveau pămînt, au fost împroprietăriți, iar în 1950 ei s-au unit, (romi și romîni), în marea gospodărie agricolă colectivă „Dezrobirea".

An de an averea obștească a colectiviștilor a crescut. Ne-am construit un sediu bun și încăpător, o magazie de cereale, cinci pătule de porumb, două grajduri de vite, un saivan, un coteț de păsări și altele. Ca să ne dăm seama cît de mult s-a schimbat fața satului în ultimii ani, e destul să amintim că în trecut nu exista în sat nici o casă învelită cu țiglă, toate erau acoperite cu paie sau stuf. Acum, mare minune dacă mai vezi vreuna de acest fel, ici, colo. In anii puterii populare au apărut la Mitoc o școală de 4 ani, un cămin cultural, o grădiniță sezonieră. Colectiviști ca: Vasile Suharu, Ion Brănescu, Costică Ogaru, Gh. Radu și alții, foști argați pe moșia boierului, trăiesc astăzi o viață îmbelșugată: au pe masă pîine albă, au în case aparate de radio, și-au cumpărat biciclete etc.

Nu degeaba au dat ei gospodăriei lor colective numele de „Dezrobirea".

C. FANICA
corespondent

Însămînțează culturi furajere

După ce au terminat de recoltat cele 25 hectare de secară masă verde și orzul de toamnă, colectiviștii din gospodăria agricolă colectivă „Progresul", comuna Făcăeni, raionul Fetești, au însămînțat cu porumb siloz 67 hectare. A mai fost însămînțată de asemenea, suprafața de 62 hectare cu alte plante furajere. Colectiviștii au luat din timp măsuri pentru a construi 6 gropi pentru siloz cu o capacitate de 600 de vagoane, unde vor fi puse la murat furaje pentru hrana vitelor.

FRINCU C.TIN
corespondent

Rezultate de seamă

In vederea ameliorării raselor de animale, a fost introdusă anul trecut în comuna Cîrja, raionul Murgeni, metoda însămînțărilor artificiale. Deși aplicată pentru prima dată, metoda a dat rezultate foarte bune. Bunăoară, din cele 135 vaci însămînțate anul trecut pe cale artificială, numai 8 au rămas nefecundate.

Acesta este un fapt îmbucurător dacă se ține seama că în anii trecuți procentul vacilor sterile atingea 30-40 la sută din numărul animalelor fecundate în mod natural. De asemenea, prin aplicarea însămînțărilor artificiale a fost realizată o economie de cca. 130.000 lei, predîndu-se statului suprafața de 38 ha lot zootehnic.

Anul acesta, însămînțările artificiale vor lua o dezvoltare și mai mare în comuna noastră. Pînă la începutul lunii iulie fuseseră însămînțate peste 215 vaci, care la controlul organelor tehnice au fost găsite în totalitate fecundate. La obținerea acestor frumoase rezultate a contribuit, pe lîngă organele zoo-veterinare, și tehnicianul Gh. Partu de la stațiunea comunală de însămînțări artificiale.

NICOLAE DONOSE
corespondent

Producții bune de grîu și orz

La gospodăria agricolă de stat Blaj, raionul Tîrnăveni (director Galoș Romeo și inginer șef Ciamburu Dumitru), s-a terminat recoltatul orzului de toamnă pe o suprafață de 193 ha orz obținîndu-se o producție medie de 2.450 kg la hectar. Această suprafață a fost arată aproape în întregime. Demn de menționat e faptul că 45 ha au fost semănate cu porumb furajer. La secția Săucel s-a obținut 3.000 kg orz la hectar. In prezent este pe terminate și recoltatul grîului de pe cele 90 de ha. De pe această suprafață a fost obținută o producție medie de peste 2.220 de kg la hectar.

La lucrările de recoltare s-au evidențiat în mod deosebit combinerii Rauș Mihai, Horcu Achim, Oniga Ghidion și Nicoară Vasile.

TRAIAN TRIFU
corespondent

În livada de piersici

Livada de piersici a gospodăriei colective din Comloșul Mare, raionul Jimbolia, are în acest an rod bogat. Pe frunzele pomilor au apărut de curînd păduchi verzi, care dacă nu sînt combătuți pot pricinui mari pagube. In fotografie: Ii vedem pe colectiviștii Dănilă Tihai, Aurel Tihai și Ilie Gh. Boran stropind piersicii contra acestui dăunător.

Foto: V. CAZACU

Au terminat de recoltat lucerna

Membrii gospodăriei colective „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Bogdănița, raionul Bîrlad, au recoltat lucerna de pe suprafața de 10 ha. Printre fruntași la această lucrare se numără colectiviștii V. Gabor, C. T. Vrînciany, Pompiliu Vrînciany, M. Țurcanu, Gică Nituc, Ghiță Dodoi, Virgil Ursu, Const. Costin, N. Nițuc și alții.

I. BOLIA
corespondent

La I. C. A. R. Valul lui Traian

La I.C.A.R. Valul lui Traian, regiunea Constanța, se aplică metode înaintate în cultura porumbului. In fotografie: inginerul Lupu Aurel ajutat de practicanta Regep Tiurman, execută consangvinizarea porumbului în scopul obținerii de linii consangvinizate pentru crearea de hibrizi dubli.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Pentru o recoltă bogată de struguri

Printre gospodăriile agricole de stat cu caracter pronunțat viticol, se află și cea din Teremia Mare, regiunea Timișoara. Colectivul de muncă de aici a obținut an de an succese tot mai de seamă în sporirea producției de struguri la hectar și reducerea prețului de cost al producției. Cele mai de seamă rezultate au fost realizate în anul trecut. 6.938 kg. struguri la ha s-a recoltat de pe cele 1.046 ha. de vie ce le are gospodăria. Prețul de cost al unui kilogram de vin realizat a fost de numai 1,55 lei. In urma acestor rezultate, gospodăria a primit „Drapelul de gospodărie fruntașă pe țară, pe ramură".

Această răsplată a muncii a dat un și mai mare imbold în muncă muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor gospodăriei. Ei au început lucrările în vii primăvara de timpuriu, ceea ce a permis ca tăierile — lucrare de mare importanță în obținerea unor producții mari de struguri — să se facă la un nivel agrotehnic superior.

Copcitul, revizuirea sistemului de susținere, sapa mare, și altele au fost făcute și ele la timp și bine. Plivitul, copilitul și legatul au fost executate pînă acum cîteva zile de două ori, iar acum se efectuează cea de-a treia prașilă. Datorită creșterii lăstarilor mult mai mari ca în alți ani, în viile gospodăriei din Teremia Mare s-a făcut și cîrnitul.

Umiditatea excesivă din mai, iunie și chiar din această lună, alternată de zile călduroase a creat condiții deosebit de favorabile apariției și dezvoltării atacului de mană, cel mai mare dușman al viței de vie. Pentru a preveni acest atac care poate distruge nu numai recolta anului respectiv, ci și pe cea a anilor viitori, vrednicii viticultori de aici au stropit via pînă acum cîteva zile cu zeamă bordeleză de 10 ori. In urma ploilor căzute stropirile continuă să se facă în toate viile gospodăriei.

Pentru a preîntîmpina spălarea sulfatului de cupru de pe frunze de către ploi viticultorii adaugă în zeama bordeleză la fiecare 100 de litri cîte 100 g. alaun (piatră acră).

Condițiile climatice din această vară au înlesnit un puternic atac de Eudemis, atac care a fost combătut cu mult succes prin stropiri.

In lupta pentru asigurarea unei producții mari de struguri, s-au evidențiat în mod deosebit brigadierii Petru Viruzals, Ion Drăgan și Iosif Fendler de la secția Teremia Mare, în a căror sectoare de activitate s-au efectuat toate lucrările la timp și de bună calitate.

După felul cum se prezintă recolta acum, se prevede ca la toamnă să se recolteze de pe fiecare hectar între 9—10.000 kg. de struguri. Pe unele parcele în suprafețe de zeci de hectare se vor obține peste 12.000 kg. struguri la ha.

Obținerea unor asemenea recolte dovedește că posibilitățile sporirii producției de struguri la ha. în această gospodărie sînt neepuizabile.

C. VASIA

Infrumusețează satele

Sfaturile populare din regiunea Hunedoara, desfășoară o largă acțiune de gospodărire și înfrumusețare a orașelor și satelor în cinstea zilei de 23 August.

In mediul rural, prin contribuția voluntară a locuitorilor, se muncește cu entuziasm la amenajarea a 10 cinematografe sătești și 8 biblioteci comunale, la terminarea și darea în folosință a 10 școli și 6 cămine culturale și la electrificarea a trei sate.

Tot în mediul sătesc se vor construi 7 poduri și se vor repara și întreține peste 185 km. de drumuri.

Lucrări de irigare

Membrii gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din raionul Băneasa, regiunea Constanța, participă intens la lucrările de îmbunătățiri funciare care se desfășoară aici. Ei au lucrat voluntar la terasamente pe un traseu de circa 3 km. pe unde se face canalul principal pentru a iriga o suprafață cultivată cu porumb de 100 hectare.

Ințelegînd importanța deosebită pe care o prezintă lucrările de hidroameliorații, colectiviștii au pus mult suflet în munca lor. Cele 5 brigăzi de cîmp, brigada de construcții, cea viticolă și mica brigadă legumicolă au împărțit terenul pe care-l aveau de amenajat pe brațe de muncă, în așa fel încît fiecare colectivist știe ce și cît are de lucrat.

GHIȚĂ GH. ION
corespondent

Sînt forțe suficiente ca întîrzierea să fie lichidată

(Urmare din pag. 1)

fica procentul mic de arături, în aceste unități. Și iată de ce: ambele gospodării au trecute în rezervă și 30 de tractoare Lanz în perfectă stare de funcționare. Dacă ar fi cerut Trustului Gostat București aprobare pentru a folosi și aceste mașini, este sigur că ar fi fost obținută. De altfel, în ziua de 24 iulie am și văzut la gospodăria de stat Frăsinet lucrînd la arat un astfel de tractor.

Sînt mai multe cauzele care contribuie ca volumul lucrărilor de arături să fie foarte mic, pînă în prezent.

Una constă în slaba folosire a atelajelor la aceste lucrări de către gospodăriile colective și întovărășirile agricole.

O altă cauză a ritmului necorespunzător în care se execută arăturile ar constitui-o — din cele arătate de S.M.T.-urile Tătărăști și Orbeasca o oarecare lipsă a fiarelor de plug. Dar baza de aprovizionare nr. 1 București ne-a informat că acest motiv nu poate sta în picioare, deoarece S.M.T.-urile respective au ridicat chiar de curînd cantități importante de fiare de plug. Pe de altă parte, ele au refuzat în primăvară să preia o cotă de fiare de plug ce trebuiau numai ușor adaptate.

O cauză principală care contribuie ca tractoarele și mașinile agricole ale celor două S.M.T.-uri să nu dea randamentul cerut (S.M.T. Tătărăști: 783 hantri la treieriș, față de 1.842 hantri planificați; 567 hantri la arat, față de 1.898 planificați. S.M.T. Orbeasca: 539 hantri la treierat, față de 1.991 ha planificați; 141 hantri la arat, față de 1.729 ha planificați), este și lipsa de preocupare a secției agricole raionale de a le ajuta în munca de îndrumare și control a lucrărilor. Or tocmai în aceste zile de vîrf de muncă, tov. ing. Doncea Dumitru, care răspunde în cadrul secției agricole de problemele S.M.T.-urilor, este ținut la birou, spre a lucra la... planul de perspectivă, în loc să fie lăsat să muncească pe teren, unde se hotărăște soarta producției viitoare. Oare n-ar fi găsit tov. ing. Coșmeleată Marin, vicepreședintele Sfatului popular al raionului, un alt tovarăș care să execute lucrarea repartizată tov. Doncea?

Concluzii

Forțele de lucru existente în raionul Olteni sînt suficiente, ca viteza de lucru planificată atît la treieriș cît și la arături, să fie îndeplinită și chiar depășită. Faptul că în prezent se lucrează la toate cele 83 de arii din raion, constituie o chezășie că dacă vor fi luate măsuri pe de o parte, ca batozele să fie alimentate continuu cu snopi — spre a nu sta nici măcar un ceas bun de lucru — iar pe de altă parte, dacă vor fi folosite și toate combinele existente — această lucrare va putea fi terminată pînă la 5 august.

De asemenea, este necesar ca inginerii și tehnicienii agronomi din raion să îndrume țărănimea muncitoare spre a acorda toată atenția arăturii miriștilor, lucrare de bază care chezășuiește obținerea unor recolte bogate în anul viitor.

ION DRINCU

Asigurarea reproducătorilor de valoare, sarcină importantă a crescătorilor de animale

ION FODOR
director general
al Direcției organizării producției animale din M.A.S.

In viitorii ani creșterea animalelor în țara noastră trebuie astfel dezvoltată încît să se asigure populației pe de o parte o abundență de produse de origine animală iar pe de alta materia primă corespunzătoare necesară industriei prelucrătoare.

In acest sens se prevede ca în același timp cu sporirea numerică a efectivelor să se mărească — într-o proporție mult mai mare — calitățile productive ale animalelor de pe întreg cuprinsul țării. De exemplu, în timp ce pînă în 1965 efectivul de vaci va crește cu circa 19 la sută față de anul trecut, producția medie de lapte muls trebuie să sporească cu 100 la sută, iar producția marfă cu peste 130 la sută.

La ovine efectivul total va crește în aceiași perioadă cu 23 la sută, în timp ce producția medie de lînă va spori cu 40 la sută iar cea globală cu peste 100 la sută. De asemenea, producția de lînă fină și semifină va spori aproximativ de 4 ori.

In ceea ce privește numărul total de porcine acesta va crește cu circa 100 la sută iar al scroafelor cu 80 la sută în timp ce cantitatea de carne de porc va înregistra un spor de peste 3.7 ori.

Datele menționate mai sus ne arată că trebuie dusă o muncă susținută în vederea îmbunătățirii rapide a posibilităților productive actuale ale animalelor din țara noastră. Această acțiune va urmări în primul rînd crearea unor condiții optime de alimentație, cazare și îngrijire, pentru ca toate animalele să aibă posibilitatea de a atinge capacitatea maximă de producție. Surplusul de produse obținute va întrece cu siguranță valoarea cheltuielilor făcute cu îmbunătățirea condițiilor de furajare și îngrijire a animalelor și va înlesni descoperirea unor exemplare cu posibilități valoroase, neevidențiate în condiții vitrege de trai.

In al doilea rînd efortul trebuie îndreptat în direcția folosirii pe scară largă a selecției animalelor pentru reproducție, cu scopul de a alege și folosi animalele cele mai productive în condiții de mediu egale, pentru a imprima întregului șeptel plusul lor de potențial cantitativ și calitativ.

In această acțiune accentul trebuie pus pe aplicarea largă a însămînțărilor artificiale care permit răspîndirea calităților valoroase de producție ale unor reproducători la un număr foarte mare de produși, realizîndu-se în același timp mărirea fecundității și economii de furaje, adăposturi, brațe de muncă etc.

Pentru a ne da seama mai bine de importanța calităților pe care trebuie să le posede un reproducător este suficient să amintim că prin însămînțările artificiale acțiunea unui singur individ se manifestă asupra a sute și mii de produși. Tocmai de aceea obținerea unor reproducători de valoare trebuie socotită ca o sarcină importantă atît pentru crescătorii de animale din gospodăriile de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile zootehnice, cît și pentru gospodăriile individuale țărănești.

La baza acțiunii obținerii unor reproducători de valoare trebuie să stea existența unei mătci cu calități productive superioare, bine cunoscute și stabilite pe baza controlului individual al producției, care să le dea dreptul de a fi înscrise în registrele genealogice.

De asemenea, pentru montă trebuie să se asigure masculi situați din punct de vedere zootehnic cu o clasă sau chiar cu două peste nivelul mediu al femelelor, adică să fie categorisiți, dacă e posibil, la clasele record, sau cel puțin elită pentru femelele din clasa I-a.

La împerecherea acestor animale trebuie să se țină seama de caracteristicele individuale evidente ale acestora, ca și de rezultatele obținute anterior, în așa fel încît produșii rezultați să moștenească de la părinți capacitatea maximă de producție și posibilitatea dezvoltării ei, pierzînd concomitent eventualele lor defecte.

Astfel, prin monta unei vaci cu o producție anuală de 3.000 l lapte și un procent de grăsime de 3,8 la sută, cu un taur a cărui mamă a produs 4.000 litri cu 4 la sută grăsime, avem posibilitatea ca produsul obținut, pus în condiții normale de alimentație și îngrijire, să realizeze la rîndul său 3.700 litri lapte sau chiar mai mult cu un procent sporit de grăsime, putîndu-se îmbunătăți în același timp și conformația corporală.

De asemenea, o oaie cu o producție de lînă de 3 kg.și cu o finețe nu prea mare, însămînțată cu sperma unui berbec care a dat 7 kg. lînă cu o finețe bună, va da sigur un produs care crescut în condiții optime va înregistra un spor însemnat cantitativ și calitativ, depășind mult pe mama sa, dacă este femelă, și apropiindu-se de tatăl său, dacă este mascul...

Tot astfel o scroafă cu o precocitate și o capacitate de valorificare a furajelor mijlocie, montată cu un vier la care aceste calități s-au dovedit mult superioare în urma verificării producției făcută într-o stațiune de control, va da o serie de produși la care se va pune în evidență influența tatălui, prin depășirea remarcabilă a plafonului posibilităților materne.

Nu trebuie uitat că însușirile părinților se imprimă produșilor lor încă înainte de naștere, în timpul perioadei de gestație și că una din condițiile ce se cer unui reproducător este dezvoltarea armonioasă a întregului său organism, dezvoltare a cărei bază este pusă tot în această perioadă. Este necesar deci să se asigure părinților săi condiții corespunzătoare de hrană, adăpost și îngrijire, astfel ca organismul lor să permită formarea fătului fără nici o lipsă care ar lăsa urme în creșterea sa ulterioară după naștere și apoi în perioada de trecere spre desăvîrșirea animalului adult.

Creșterea tineretului destinat reproducției, este de asemenea, o muncă de mare importanță. Ea cere asigurarea tuturor condițiilor necesare pentru ca acești reproducători să poată pune în valoare calitățile productive moștenite de la părinți. Se știe că lipsurile din această perioadă duc totdeauna la deficiențe în dezvoltare, deseori iremediabile mai tîrziu, provocînd pierderea unor exemplare care din cauza anumitor defecte nu pot pune în evidență potențialul productiv moștenit de la părinți.

Iată cîteva condiții de care trebuie să se țină seama în creșterea animalelor de reproducție: în primul rînd este nevoie să se asigure un adăpost cu temperatură optimă, lipsit de curenți, bine aerisit, luminos și menținut permanent curat. O perioadă de lactație rațională, o alimentație completă care să asigure toți principii nutritivi și vitaminele pe baza unui sortiment variat de furaje din care să nu lipsească masa verde pe o perioadă cît mai lungă vara, și suculentele iarna, este de asemenea o condiție de bază în creșterea tineretului pentru reproducție.

Pe lîngă acestea îngrijirea atentă, controlul periodic al dezvoltării, igiena corporală strictă, tratamentul blînd, despărțirea pe sexe, mișcarea zilnică în aer liber și gimnastica funcțională sînt cerințe care nu pot fi omise fără rezultate negative în creșterea tineretului.

Respectarea tuturor acestor reguli face ca produsul obținut din reproducători valoroși să se dezvolte în mod armonios, să devină la rîndul său un reproducător care poate asigura depășirea nivelului productiv al părinților săi și să constituie o nouă treaptă în direcția ameliorării, baza sporirii permanente a producției și productivității animalelor.

In condițiile actuale existente în țara noasatră, considerăm că o mare parte din gospodăriile colective și întovărășirile zootehnice și mai ales gospodăriile agricole de stat care au mătci de valoare, adăposturi corespunzătoare și baza furajeră asigurată, precum și unele gospodării țărănești individuale, în special cele din zonele avansate de creștere, au posibilități largi pentru a crește reproducători cu calități superioare din toate speciile de animale.

Acest lucru este ilustrat de faptul că multe gospodării agricole de stat, gospodării colective și stațiuni experimentale au reușit în ultimii ani să producă și să difuzeze un mare număr de reproducători de valoare. Pot fi date drept exemplu gospodăria agricolă de stat Dragalina, regiunea București, pentru taurii roșii, berbecii țigăi și vierii produși și gospodăria agricolă de stat Andrășești din aceeași regiune, pentru taurii roșii, stațiunea experimentală zootehnică Dulbanu, regiunea Ploești, pentru animalele valoroase de reproducție predate, ca și stațiunea Popăuți, regiunea Suceava pentru berbecuții Karakul. Pe aceeași linie bună a mers și gospodăria agricolă colectivă din Ciorani pentru mieluțe și scrofițe și gospodăriile colective din Ștefan Vodă și Filimon Sîrbu, regiunea București, în privința taurilor roșii și bruni.

Sînt însă unele unități care deși au condiții optime nu au depus un efort susținut pentru asigurarea unor reproducători valoroși. Astfel la gospodăria agricolă de stat Sighet, aflată în mijlocul zonei naturale de creștere a taurinelor brune, unde există material provenit și din import, numărul de tăurași de reproducție obținut este cu totul sub posibilitățile existente. Același dezinteres îl dovedesc și gospodăriile agricole de stat Romanești regiunea Craiova și Cărbuna din regiunea Bacău, pentru tauri din rasa brună, gospodăria de stat Dohangia, regiunea Oradea, pentru vieri și gospodăria de stat Ripiceni, regiunea Suceava, pentru berbecuți brumării, precum și gospodăriile colective din Țibucani, regiunea Bacău și Coșereni, regiunea București, în privința tăurașilor de rasă brună. Chiar unele stațiuni experimentale zootehnice, cum este de pildă cea de la Runcu, regiunea Pitești, acordă o atenție insuficientă producerii taurilor de reproducție din rasele brună și roșie.

Trebuie îndreptate toate eforturile în direcția creșterii și difuzării reproducătorilor de valoare. Aceștia împreună cu asigurarea unei puternice baze furajere constituie măsurile principale menite să ducă la îmbunătățirea calitativă a șeptelului din țara noastră.

Din Uniunea Sovietică

Cum organizăm noi munca echipei

STEPANIDA VIŞTOK
şefă de echipă din colhozul „Radianska Ukraina", regiunea Kiev, de două ori Eroină a Muncii Socialiste

Echipa noastră este alcătuită din 9 colhoznice. Noi cultivăm pe 6 hectare sfeclă de zahăr şi pe 21 hectare porumb. Lucrăm de asemenea la însămînţarea şi recoltarea culturilor de cereale şi executăm şi alte sarcini date de şeful de brigadă.

Noi am început să cultivăm porumb în anul 1949, cînd am obţinut 9.400 kg de ştiuleţi la hectar. De-atunci n-am avut niciodată o recoltă de porumb mai mică de 10.400 kg ştiuleţi la ha. Incă din vară, cînd brigada începe recoltarea cerealelor timpurii, noi scoatem pe cîmp îngrăşăminte locale acolo unde urmează să însămînţăm în anul următor porumb. Inainte de aceasta împărţim cîmpul în sectoare egale, pe care depozităm bălegarul în aşa fel, încît să revină la fiecare hectar în mijlociu cîte 15—20 tone de îngrăşăminte.

Cum facem să nu rămînem totuşi în urma celorlalte colhoznice la recoltarea cerealelor? Acestea fiind recoltate cu combina, nouă nu ne revine decît să curăţim boabele şi să punem în stoguri paiele. Cinci dintre noi fac treaba aceasta ziua, în care timp celelalte scot cu căruţele pe cîmp îngrăşăminte. Noaptea, după ce se odihnesc puţin, acestea din urmă se duc la arie, ca să pună paiele în stoguri. A doua zi ne schimbăm rolurile.

Inainte de prima arătură, bălegarul este împrăştiat uniform pe tot cîmpul pe care urmează să se însămînţeze porumb. Deoarece la noi iarna e zăpadă puţină, la începutul primăverii dăm o mare atenţie reţinerii umezelii în sol. De aceasta se îngrijesc agronomul colhozului, preşedintele şi şefii de brigăzi.

Cînd vine vremea însămînţatului, înainte de prima praşilă cu cultivatorul, colhoznicele din echipa noastră împrăştie uniform pe cîmp cenuşa strînsă în tot cursul iernii. La această lucrare ia parte toată echipa, deoarece ea trebuie executată foarte repede, într-o zi — două.

Cînd însămînţăm porumbul, nu e nevoie să ieşim toate pe cîmp, deoarece treaba aceasta o fac semănători pricepuţi. Doar o membră a echipei, sau uneori două, iau parte la transportarea boabelor şi încărcarea lor în semănători, de la începutul şi pînă la sfîrşitul campaniei de însămînţări. Eu stau neapărat lîngă agregatul de însămînţare pînă se sfîrşesc însămînţările, ca să mă conving dacă boabele au fost puse la adîncimea cuvenită, dacă au ieşit bine pătratele, deoarece de toate acestea depinde belşugul viitoarei recolte. Oricînd poate să mă înlocuiască colhoznica Alexandra Jurbenko, care lucrează de cinci ani în echipă şi şi-a însuşit bine agrotehnica culturii sfeclei de zahăr şi a porumbului. După însămînţare, fetele din echipă fac pe rînd de gardă pe cîmp, pentru a feri semănăturile de păsări.

Răritul porumbului îl începem deîndată ce apar la plante patru frunze. Deoarece însămînţăm numai boabe calibrate, răritul nu ne ia mult timp. Intr-o zi fiecare din noi trebuie să facă această lucrare pe o suprafaţă de 0,2 ha. In fiecare zi eu repartizez de dimineaţă fiecărei membre a echipei un anumit număr de rînduri şi spun: „Asta e norma ta pe ziua de azi. Dacă o îndeplineşti, ţi se pune la socoteală o zi şi jumătate de muncă. Dacă o depăşeşti, capeţi mai mult". Imi fixez apoi şi mie norma şi ne luăm la întrecere.

De regulă, colhoznicele din echipă depăşesc normele de lucru. Altfel nici nu s-ar putea, căci ele sînt comsomoliste, iar eu sînt membră de partid, membră a comitetului raional şi a comitetului regional de partid şi a C.C. al P.C. Ucrainean. Aceasta ne obligă să fim întotdeauna un exemplu pentru alţii.

Indată după rărit tractoriştii fac o praşilă între rînduri de-a lungul şi de-a curmezişul. In acelaşi timp aplicăm îngrăşăminte minerale suplimentare.

Cînd facem răritul porumbului, lăsăm în fiecare cuib două plante din cele mai sănătoase. Unele echipe sfîrşesc cu aceasta lucrările de întreţinere a acestei culturi. De aceea ele au pierderi de recoltă. Noi însă mai aplicăm o dată îngrăşăminte minerale suplimentare la cea de-a doua praşilă între rînduri. Apoi tăiem cu cuţitul copilii, ca aceştia să nu consume fără folos substanţele nutritive din sol.

Atunci cînd apare moţul porumbului, strîngem cu toate, dimineaţa, polen de pe cele mai bune plante şi-l aplicăm pe stigmatul ştiuleţilor, adică facem o polenizare artificială suplimentară. Deoarece stigmatul nu apare la toţi ştiuleţii în acelaşi timp, facem polenizarea în trei reprize, la 3—4 zile o dată. După aceasta echipa nu mai are ce face pe cîmp pînă la recoltare. Eu însă mă îngrijesc să se facă la timp cea de-a treia şi cea de-a patra praşilă cu tractorul.

Deoarece noi cultivăm porumb de sămînţă, nu ne grăbim cu recoltatul. Această lucrare o executăm după ce terminăm recoltarea sfeclei şi transportarea ei la fabrica de zahăr. Aşa obţine echipa noastră recolte mari de porumb.

IN R. P. D. COREEANĂ

Grădiniţe şi creşe pentru copii

Anul acesta, numărul grădiniţelor pentru copii deschise de stat va fi în R.P.D. Coreeană de şase ori mai mare decît anul trecut, iar numărul copiilor înscrişi în acestea — de cinci ori mai mare.

Numai organele Ministerului Invăţămîntului şi Culturii vor înfiinţa anul acesta peste 200 de grădiniţe noi, care vor fi frecventate de 23.000 de copii. Fabricile şi întreprinderile Ministerului Industriei Uşoare înfiinţează de asemenea 34 de grădiniţe noi.

Anul trecut au funcţionat în întreaga ţară 3.100 de grădiniţe de copii organizate de stat, de cooperativele agricole şi de locuitori, la care au fost înscrişi peste 117.000 de copii.

Creşte de asemenea numărul căminelor de zi. In prezent, la Phenian există de peste cinci ori mai multe creşe decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. In 1958 au fost construite în acest oraş 52 de cămine înzestrate cu săli de mese, dormitoare, camere şi terenuri de joc şi altele.

In prezent, în oraşele şi districtele industriale din R. P. D. Coreeană există 834 de creşe cu un număr de peste 49.500 de locuri. In afară de aceasta funcţionează 12.216 cămine pentru copii.

Conferinţa de la Geneva

A trecut a doua săptămînă de lucru după reluarea conferinţei de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe, în care s-a constatat o oarecare activitate pozitivă. In cadrul conferinţei s-au conturat mai bine poziţiile puterilor într-o serie de probleme, au fost precizate divergenţele existente, s-au făcut încercări de a apropia punctele de vedere ale părţilor. Din nefericire, din cauza atitudinii delegaţiilor occidentale, încă nu s-a ajuns la o înţelegere în privinţa Tratatului de pace cu Germania şi a normalizării situaţiei din Berlinul occidental.

Ceva mai mult. Pînă joi 23 iulie, cercurile diplomatice occidentale şi aproape întreaga presă occidentală au răspîndit o seamă de ştiri privitoare la o „inevitabilă" ruptură a tratativelor. Astfel, ziarul francez „Le Figaro" a publicat o corespondenţă din Geneva, cu titlul „Eşecul negocierilor este aproape inevitabil". Ziarul american „New York Herald Tribune" în articolul intitulat „Din nou punct mort la Geneva" arăta că lucrările conferinţei se află în impas, iar ziarul „Le Monde" afirma că, la Geneva, „Nu se mai vorbeşte decît de ruptură".

In crearea acestei situaţii, un rol de seamă a avut guvernul Germaniei occidentale. Speriat de posibilitatea obţinerii unor rezultate pozitive, guvernul de la Bonn a adresat puterilor occidentale un memoriu în care stăruia să fie respinsă ideea creării unui comitet alcătuit din reprezentanţi ai ambelor state germane, care să se preocupe de problemele unificării. Indeplinind dorinţa cancelarului Adenauer, Christian Herter, ministrul S.U.A., a declarat că înfiinţarea unui asemenea comitet ar duce nu la reunificarea, ci la „adîncirea scindării" Germaniei. Realitatea este însă cu totul alta. Nu de „adîncirea scindării" Germaniei se tem Adenauer şi alţi reprezentanţi ai cercurilor conducătoare din occident, ci de unificarea ei. Făcînd o glumă pe socoteala unei idei pornită de la Bonn prin care se afirmă că un comitet intergerman ar prezenta un „pericol de comunizare", un ziarist occidental a întrebat: „Ce motiv are Adenauer să se teamă? Să fie oare atît de slab regimul din R.F.G.?"

Gluma ziaristului apusean oglindeşte de fapt un mare adevăr: regimul lui Adenauer, bazat pe sprijinul trupelor americane, engleze şi franceze de ocupaţie, pe măsuri represive împotriva tuturor luptătorilor pentru pace; regimul care a interzis activitatea Partidului Comunist German are temeliile şubrede. Conducătorii de la Bonn se tem ca oamenii muncii din Germania apuseană să nu afle cum trăiesc fraţii lor din Republica Democrată Germană. Adenauer şi prietenii lui se tem că odată plecate trupele de ocupaţie, oamenii muncii din Germania occidentală îşi vor scutura jugul lui Krupp şi al altora de teapa acestuia care urzesc planurile unui război revanşard şi sînt interesaţi în înarmare şi îndeosebi în înarmarea atomică, deoarece vor să obţină prin aceasta profituri uriaşe şi să stăvilească declanşarea crizei economice. De aceea, ei fac totul ca să împiedice încheierea Tratatului de pace cu Germania şi să fie menţinute, mai departe la putere, clicile revanşarde aţîţătoare la război.

Interesele cercurilor imperialiste din Germania occidentală se potrivesc cu interesele cercurilor imperialiste din celelalte ţări apusene. Vîrfurile imperialiste americane, de pildă, sînt interesate să ţină mai departe R.F.G. sub ocupaţie şi să o exploateze ca pe propria lor moşie. Şi în loc să adopte un punct de vedere sănătos, reprezentanţii puterilor occidentale au spus: „Dacă Uniunea Sovietică nu renunţă la ideea comitetului intergerman, noi încetăm discuţiile".

Iată însă Gromîko, şeful delegaţiei sovietice nu numai că n-a renunţat la ideea comitetului intergerman, ci dimpotrivă, a stăruit. Iar reprezentanţii occidentali n-au încetat discuţiile. Nu le-au întrerupt şi nu le vor putea întrerupe decît cu riscul de a se compromite şi mai mult în faţa popoarelor, de a-şi arăta adevărata lor faţă. Şi tocmai de acest lucru se tem cercurile reacţionare apusene mai mult decît de orice.

Teama de opinia publică! Iată lucrul ce îi opreşte de a se da pe faţă.

Ceva mai mult. In ultima zi a săptămînii trecute, delegaţii occidentali, dîndu-şi probabil seama că urmînd calea Bonnului au întins prea mult coarda, au început să dea înapoi. După şedinţa plenară de joi, 23 iulie, miniştrii S.U.A., Angliei şi Franţei s-au întîlnit din nou la o discuţie, la care ministrul vest-german n-a mai fost invitat.

Vineri dimineaţa — aşa cum anunţa trimisul special al agenţiei romîne Agerpres — cercurile americane n-au mai făcut declaraţii negative asupra soartei conferinţei de la Geneva, iar cele engleze au spus că situaţia este promiţătoare.

Expoziţia americană la Moscova

La 24 iulie, în prezenţa lui N. S. Hrusciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi ai altor conducători ai statului sovietic şi a lui Richard Nixon, vicepreşedintele S.U.A., a avut loc deschiderea Expoziţiei naţionale americane de la Moscova. Astfel de expoziţii, după cum a remarcat N. S. Hrusciov în cuvîntarea rostită cu acest prilej, sînt menite să contribuie în primul rînd la îmbunătăţirea relaţiilor dintre state, la dezvoltarea comerţului şi a legăturilor culturale.

In cuvîntul său, şeful guvernului sovietic şi-a exprimat convingerea că într-un viitor apropiat Uniunea Sovietică va ajunge din urmă S.U.A. Vom fi foarte satisfăcuţi, a spus N. S. Hrusciov, cînd vom depăşi în întrecerea paşnică un „alergător" atît de bun în domeniul industriei cum sînt S.U.A. — cea mai dezvoltată ţară capitalistă. Ţările noastre, a subliniat el, au orînduiri sociale diferite, dar sîntem pentru coexistenţă şi întrecere paşnică.

N. S. Hrusciov a arătat că Uniunea Sovietică şi-a exprimat în repetate rînduri dorinţa de a dezvolta comerţul cu S.U.A. fără restricţii şi discriminări, pe baza avantajului reciproc. Din păcate a declarat el, această poziţie a noastră nu găseşte înţelegerea cuvenită din partea anumitor cercuri din S.U.A. Expoziţii există, însă comerţ între ţări nu există. a remarcat N. S. Hrusciov. El şi-a exprimat convingerea că în cele din urmă oamenii de stat din S.U.A. îşi vor da seama de netemeinicia politicii de discriminare în comerţul internaţional.

In cuvîntarea pe care a rostit-o, vicepreşedintele S.U.A., Richard Nixon, a felicitat poporul sovietic pentru marile realizări şi pentru progresul care, după cum a declarat el, a fost admirabil oglindit la Expoziţia sovietică de la New York. Intre altele, vicepreşedintele S.U.A. a remarcat că dacă Statele Unite ale Americii se află înaintea Uniunii Sovietice în domeniul producţiei mărfurilor de consum, Uniunea Sovietică a întrecut în schimb S.U.A. în alte domenii — de pildă în ceea ce priveşte mărimea rachetelor create pentru cercetarea spaţiului interplanetar. Nixon a declarat că în S.U.A. nu au fost încă rezolvate toate problemele, amintind în legătură cu aceasta despre şomajul din Statele Unite şi despre problema discriminărilor rasiale în S.U.A.

Nixon a dat citire mesajului preşedintelui S.U.A., Eisenhower, cu prilejul deschiderii expoziţiei.

In dimineaţa zilei de 24 iulie, după convorbirea pe care a avut-o cu Kliment Voroşilov, Richard Nixon l-a vizitat la Kremlin pe N. S. Hrusciov. Intre N. S. Hrusciov şi Nixon a avut loc o convorbire cordială.

—★★★—

Televiziunea în satele R.S.S. Moldoveneşti

N-a trecut decît ceva mai mult de un an de cînd a intrat în funcţiune puternica staţie de televiziune de la Chişinău, şi în satele din R.S.S. Moldovenească s-au şi instalat cîteva mii de televizoare. In satele colhoznice rar poţi găsi acum casă de cultură sau club care să nu aibă televizor.

Colhoznicii din artelul agricol „Viaţă nouă", raionul Străşeni, au cumpărat cei dintîi din republică, pentru clubul lor, un televizor-proiector „Moskva". Acum posedă asemenea aparate zeci de colhozuri.

La numeroase ferme de animale s-au instalat, la colţul roşu, televizoare „Rubin", „Temp", „Znamia". Numai în ultimele luni s-au vîndut în raioanele rurale aproape 3.000 de televizoare.

Din experienţa agriculturii R. P. Bulgaria

FERME MECANIZATE pentru creşterea păsărilor

Bătălia pentru o cît mai mare producţie socialistă agricolă în R.P. Bulgaria se dă cu aceeaşi însufleţire în toate ramurile. Astfel, în ceea ce priveşte creşterea păsărilor este prevăzut ca în cooperativele agricole de muncă numărul lor să crească în acest an de la 2.000.000 la 7,2 milioane; in 1960 numărul total al păsărilor va trebui să sporească la 34 de milioane (din care 18 milioane în cooperativele agricole), iar in 1965 să ajungă la 70 de milioane.

Pentru aceasta, numai în acest an, conform Hotărîrii guvernului se construiesc 1.000 de noi ferme, pentru creşterea a 5.000 păsări ouătoare fiecare.

Iată ce spune în această privinţă R. Constantinov, prim-adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii din ţara vecină.

Lupta pentru sporirea numărului păsărilor şi a producţiei de ouă şi carne este strîns legată în acelaşi timp de creşterea productivităţii muncii şi de scăderea preţului de cost pentru ca şi acest domeniu economic să se transforme într-un sector cu înaltă rentabilitate. Pînă acum un om îngrijea numai 350-400 de păsări. Această situaţie, nu mai poate stărui, fiind una din piedicele principale în dezvoltarea creşterii păsărilor. Inalta productivitate a muncii este legată de mecanizarea muncii, astfel, ca un singur om să poată îngriji de 5.000 păsări, sporindu-se astfel cu de 10 ori productivitatea muncii şi micşorindu-se preţul de cost. Noul tip de coteţ uriaş pentru 5.000 de păsări ouătoare răspunde tuturor cerinţelor pentru sporirea productivităţii muncii, mecanizării muncilor fizice grele şi aplicării celor mai avansate măsuri zootehnice.

In marile ferme mecanizate, prepararea şi transportul hranei pentru păsări precum şi strîngerea ouălor se face cu maşinile şi mecanismele create de către Institutul ştiinţific al mecanizării şi electrificării gospodăriilor agricole, asigurîndu-se în acelaşi timp o deplină curăţenie şi igienă.

In cele 4 aripi ale fermei pentru creşterea păsărilor, sînt puse cîte 1.250—1.500 de găini ouătoare. La fiecare din 2 aripi se află o despărţitură la mijloc, unde sînt instalate cuiburile în mai multe etaje. Intre cele două rînduri de cuiburi există un mic coridor, pe unde circulă îngrijitorul, spre a putea da hrană păsărilor şi aduna ouăle. Cum zilnic trebuie să se strîngă cca. 3.500—4.000 ouă şi să se aducă cantităţi imense de furaj verde, este necesar să se asigure un mijloc de transport mecanic şi un om ajutor.

Păsările au un culcuş gros care nu se schimbă, ci se curăţă odată sau de două ori pe an. In încăperi sînt instalate iesle suspendate pentru furaje combinate, care ajung pentru 15 zile. De-a lungul fiecărei încăperi este un transportor, cu care îngrijitorul aduce furajul din coridor. De asemenea, în fiecare aripă este instalată cîte o autoadăpătoare şi lumină electrică. Hrănirea celor 5.000 de păsări durează numai o oră.

O astfel de fermă mecanizată este prevăzută să aducă un venit de 80—100 mii leva anual. La una din aceste ferme unde au fost îndepărtate cauzele bolilor a sporit producţia de ouă, iar preţul de cost a scăzut în primul trimestru la 0,35 leva de fiecare ou, preţ care la fermele vechi se ridică la 0,69 leva.

Pentru prepararea furajului verde şi a hranei vitaminizate, tăiatul şi tocatul ei, precum şi completarea cu amestecuri concentrate, a fost construită maşina SCF-25. Prevăzută cu un motor electric, această maşină este instalată în bucătărie şi mînuită de un singur om. Ea taie într-o oră cca 1.000—1.200 kg morcovi şi 800—1.000 kg sfeclă, amestecîndu-le în acelaşi timp. Hrana este transportată mecanic pe jghiaburi metalice sau de lemn. La fel e dusă şi apa de băut în care se pot adăuga preparate menite să ferească păsările de boli.

Cuiburile în mai multe etaje au în afara deschizăturii pe unde intră găina, o deschizătură în spate pe unde îngrijitorul strînge de două ori pe zi ouăle.

Dezinfectarea fermei se face printr-un aparat special, prevăzut cu un aerosol. Pentru uşurarea muncii, ouăle sînt transportate de pe coridoarele centrale pînă la depozit, mecanizat, cu un cărucior cu trei roţi de cauciuc cu care se transportă şi furajul.

Socotindu-se media producţiei de ouă la 180 bucăţi anual pentru o pasăre, investiţiile făcute în mecanizarea unei astfel de ferme sînt recuperate în 3-4 ani.

Ritmul accelerat în care se construiesc aceste ferme, pentru care statul a asigurat toate materialele de construcţie şi cîte un credit de 120.000 leva, constituie o garanţie că cele 1.000 de ferme vor fi construite pînă la 1 august anul acesta, pentru ca, la sfîrşitul anului, să poată fi instalate în ele păsările ouătoare, creîndu-se o producţie considerabilă de carne şi ouă şi îndeplinindu-se astfel sarcinile prevăzute în această ramură de producţie de către partid şi guvern.

LA VIENA A ÎNCEPUT

Cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor

Şapte lovituri de gong care au răsunat duminică deasupra Stadionului Central din Viena au vestit lumii începutul celui de-al şaptelea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor. Torţa păcii şi prieteniei luminează din nou măreaţa sărbătoare a Festivalului, cu care prilej „oraşul valsurilor" — s-a transformat în oraşul cîntecelor şi dansurilor tuturor popoarelor.

La deschidere, în faţa a peste 70.000 de spectatori, delegaţiile tineretului lumii au păşit umăr la umăr cîntînd împreună, manifestînd dorinţa lor pentru îndeplinirea tuturor ţelurilor tinerei generaţii care au dreptul la viaţă, la muncă paşnică şi creatoare, la pace şi prietenie.

Pe cei peste 16.000 delegaţi — tineri sovietici, indieni, francezi, chinezi, englezi, americani, japonezi, polonezi, sud-americani, africani şi alţi reprezentanţi ai peste 100 de ţări, vorbind limbi diferite, cu credinţe politice deosebite, îi uneşte invincibila dorinţă de pace şi prietenie, dorinţa de a se asigura în lume o coexistenţă paşnică, de a se înceta cursa înarmărilor, de a se înlătura pericolul unui nou război aducător de distrugeri şi dureri.

Pentru unii din delegaţi, drumul spre Festival n-a fost tocmai uşor. Cercurile imperialiste, care nu scapă nici o ocazie de a torpila orice iniţiativă menită să contribuie la destinderea internaţională, au căutat să zădărnicească organizarea Festivalului de la Viena. Tinerii din Republica Federală Germană au fost ameninţaţi de autorităţi că vor fi judecaţi de tribunal pentru participare la Festival. Piedici mari au avut de trecut şi tinerii delegaţi din America de Sud şi alţii. Dar barierele din aceste ţări s-au prăbuşit datorită solidarităţii de neclintit a milioane şi milioane de tineri din întreaga lume.

La marea sărbătoare a tineretului lumii, iau parte, ca invitaţi ce vor face parte din juriul concursurilor artistice, numeroase personalităţi artistice, printre care se află Paul Robeson şi Tito Schipa, pianiştii Carlo Zecchi şi Emil Ghilels, compozitorul romîn Paul Constantinescu, balerina sovietică Galina Ulanova şi alţii.

Cîntecul şi jocul romînesc, vor răsuna alături de cîntecele şi jocurile celorlalte popoare, care şi-au trimis solii la Festival. De asemenea, soliştii romîni vor participa la concursurile de pian, vioară, canto şi instrumente de suflat. Valoroase lucrări de artă plastică şi fotografii artistice sînt prezente la două din expoziţiile organizate în cadrul Festivalului. Sportivii din ţara noastră iau parte la întrecerile de baschet, volei şi tenis de masă. Dar nu numai atît. Solii tineretului nostru muncitor vor face cunoscut tuturor participanţilor şiragul înnoirilor din viaţa tineretului romîn, minunatele condiţii de muncă şi de studiu pe care regimul de democraţie populară i le-a creat asigurîndu-i o viaţă fericită.

Tinerii patriei noastre, prezenţi la Festival, au dus cu dînşii optimismul, voioşia întregului nostru tineret care are fericirea de a fi în rîndurile celor care, într-o ţară liberă, participă activ la construirea socialismului — chezăşia sigură a bunăstării şi fericirii.

Al şaptelea Festival Mondial al Tineretului şi al Studenţilor a început. Reprezentanţii tineretului din întreaga lume, hotărîţi să-şi apere viaţa şi viitorul, şi-au unit glasurile într-un măreţ imn închinat păcii şi prieteniei — contribuind astfel, la binele şi progresul întregii omeniri. Festivalul de la Viena va constitui fără îndoială un nou triumf al cauzei păcii.

De vorbă cu maestrul sportului colectivistul Ivan Voicu

Inceputurile şi activitatea echipei de oină „Recolta" — G.A.C. Curcani

Condiţiile create de regimul nostru popular pentru dezvoltarea mişcării de cultură fizică şi sport din R.P.R., a făcut ca numărul sportivilor fruntaşi să crească necontenit. In prezent avem sportivi care deţin recorduri mondiale şi titluri de campioni europeni şi olimpici. Pentru frumoasele rezultate obţinute pe terenurile de sport aceştia au fost distinşi cu titlurile de maeştri ai sportului şi maeştri emeriţi ai sportului. Astfel, avem 564 maeştri ai sportului şi 33 maeştri emeriţi, iar de curînd un alt număr de 69 sportivi fruntaşi au primit aceste distincţii. Printre aceştia se numără şi colectivistul **Ivan Voicu,** din echipa de oină „Recolta" G.A.C. Curcani, raionul Olteniţa, care este campioană republicană. Am avut prilejul să stăm de vorbă cu colectivistul Ivan Voicu, îndată după primirea carnetului şi insignei de maestru al sportului. „Sînt bucuros că mă număr printre tinerii care au cunoscut şi care trăiesc clipele fericite ale transformării satelor mizere şi înapoiate de odinioară, în sate moderne, cu lumină electrică, cu cămine culturale şi terenuri de sport, unde masele de ţărani muncitori au astăzi posibilitatea să-şi petreacă timpul liber în mod plăcut şi util. Aşa se face că în prezent o echipă sportivă din mediul sătesc este campioană republicană şi se poate întrece cu cele mai bune formaţii din ţară, iar eu am primit titlul de maestru al sportului, numărîndu-mă printre sportivii fruntaşi. Echipa noastră de oină constituie o mîndrie pentru colectiviştii din gospodăria agricolă colectivă „Dobrogeanu Gherea" din comuna Curcani, care ne-au sărbătorit în anul 1957, cînd am cucerit titlul de campioni republicani. Desigur însă, că pînă să ajungem la acest rezultat de prestigiu, am desfăşurat o activitate intensă. Şi, referitor la aceasta, trebuie să arăt că în curînd vom sărbători o dublă aniversare: adică, vom sărbători 10 ani de la înfiinţarea gospodăriei noastre agricole colective şi 10 ani de la crearea echipei noastre de oină.

Iniţiativa creării echipei noastre de oină aparţine profesorilor Petre Bădărău şi Dumitru Popescu.. Era prin anul 1949. La noi în comună începuse să se practice fotbalul, atletismul, ciclismul, şahul şi alte cîteva discipline sportive. Despre oină, însă, noi n-aveam cunoştinţă. Şi aceşti profesori din raionul Olteniţa ne-au pus bastonul în mînă (este vorba de bîta cu care se loveşte mingea pentru a fi pusă în joc) şi ne-au explicat tainele acestui sport. După cîteva antrenamente mai minuţioase am susţinut o serie de meciuri amicale, iar în anul 1951 am participat la campionatul regional, dar pe primul loc s-a clasat echipa „Avîntul" din Băduleasa. Aceasta a cîştigat titlul de campioană regională şi în anul următor, iar în 1953, primul loc a revenit echipei „Avîntul" din Olteni. Noi ne-am clasat pe locurile 2 şi 3. In anul 1954, am reuşit să cucerim pentru prima oară titlul de campioni ai regiunii Bucureşti şi ne-am calificat pînă în faza finală pe ţară, unde am ocupat locul 4. Incepînd din 1954, echipa noastră a cîştigat în fiecare an titlul de campioană a regiunii Bucureşti, titlul pe care-l deţinem şi în prezent. Insă, ţelul nostru a fost să cucerim titlul suprem de campioni pe ţară. Pentru aceasta, echipa noastră a început să se pregătească mai bine şi în anul 1955 a ocupat locul 3 la finala pe ţară, apoi în 1956, s-a clasat pe locul 2, iar în 1957 am cucerit mult rîvnitul titlu de campioni ai R.P.R. In anul următor am ocupat iarăşi primul loc pe ţară. Acum ne pregătim pentru turneul final al campionatului republican de oină, ediţia 1959. Şi dorim, ca în cinstea sărbătoririi a 10 ani de la înfiinţarea echipei noastre să cucerim din nou titlul de campioni ai Republicii noastre populare, spre satisfacţia colectiviştilor şi suporterilor noştri din Curcani şi raionul Olteniţa".

Noi apreciem dorinţa colectivistului, maestrului sportului şi căpitanului echipei de oină „Recolta" — G.A.C. Curcani şi îi urăm succes!

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".